

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ

DUBEN 2010

VYBÍRÁME Z OBSAHU :

Divadelní představení „Statky – zmatky“

Vzpomínky na konec války

Začátky televizního vysílání ve Starovičkách

Postřehy odjinud – Egypt

Úvodník

Obecní úřad informuje

- oprava KD
- výstavba ČOV
- rekultivace Slaměnky
- zasedání zastupitelstva

Společenská kronika

Dětský maškarní ples

Z naší školičky

- zápis do MŠ
- projekt „Jaro“
- Velikonoce v Anglii

Vzpomínky na konec války

Římskokatolická farnost

Začátky TV vysílání ve

Starovičkách

Postřehy odjinud - Egypt

Názory a komentáře

MS Starovičky

Seriál pro chovatele

SDH Starovičky

Rozhovor s M.Vejvančickým

Představení „Statky-zmatky“

TJ Starovičky

Pozvánky na akce a oznámení

Fotogalerie

foto: práce na novém oplocení terasy

foto z titulní strany:

velká – A. Haluzová a T. Dolák v divadelním představení „Statky – zmatky“, malá zleva – výkopové práce na nové kanalizaci, zájezd do Egypta, Dětský maškarní ples

Vážení spoluobčané,

pro úvodník dubnového čísla našeho zpravodaje se přímo nabízí jako nejvhodnější námět právě se probouzející jarní příroda, Velikonoce nebo podobně laděná témata.

Pro tentokrát jsem zvolil problematiku zcela jinou, která však s tímto obdobím úzce souvisí a je nyní často diskutována především v rodinách s malými dětmi, a tou je zápis dětí do mateřské školy spolu s konečným výběrem dětí podle předem stanovených kritérií. Skutečnost, že kapacita naší školky je nyní zcela nedostatečná a její navýšení je možné pouze s pomocí finančních prostředků z příslušných dotačních titulů, je nám všem známa, stejně jako skutečnost, že pro letošní rok žádné vhodné dotační tituly vypsány nebyly. Následný výběr dětí do mateřské školy je také zcela v kompetenci paní ředitelky - aby se však předešlo různým nedorozuměním, ke kterým v minulosti docházelo, bylo po dohodě s vedením školy rozhodnuto, že se výběru dětí zúčastním i já, abych mohl objektivně reagovat na případné pozdější dotazy rodičů. Hodnotící kritéria výběru zůstala stejná jako v minulých letech - tedy přednost dětí předškolního věku, stejně jako dětí, jejichž rodiče jsou zaměstnaní nebo mají zaměstnání již potvrzené. Nově je však letos kladen důraz na skutečnost, zda bude dítě po ukončení docházky mateřské školy navštěvovat také místní základní školu. Tuto záležitost není možno nikterak smluvně ošetřit po právní stránce, proto byla zvolena pouze forma prohlášení rodičů, zda jejich dítě bude naší ZŠ dále navštěvovat. Záleží tedy už jen na jejich přístupu a serióznosti, zda toto prohlášení v budoucnu dodrží. V době, kdy se Vám nové číslo zpravodaje dostane do rukou, bude o výběru dětí rozhodnuto.

Již nyní je však známo, že nebudou uspokojeny všechny žádosti rodičů o umístění dětí do školky, kterým se tímto za nedostatečnou kapacitu našeho zařízení omlouvám. Mohu však jen konstatovat to, co již bylo zmíněno v úvodu - zvýšení kapacity MŠ je podmíněno získáním finančních prostředků z dotací EU - jedná se podle jednotlivých variant o částku 5 - 13 mil. Kč, což je v nejbližší době nerealizovatelné a také skutečnost, že přeplněná mateřská škola není jen problémem naším, ale i problémem každého okolního města či obce.

Na závěr bych také rád uvedl, že prioritou zastupitelstva obce je tuto záležitost vyřešit a věřím, že se po vyhlášení vhodného dotačního titulu podaří potřebné finanční prostředky pro navýšení kapacity mateřské školy získat.

Vladimír Drbola
starosta obce

Obecní úřad informuje

Dotace

Úspěšné žádosti

Žádost z programu Ministerstva kultury na dokončení automatizace knihovního systému.
- požadavek byl 56 tis. Kč, přiděleno 46 tis. Kč

Zamítnuté žádosti

Žádost z programu ROP Mikroregionu Hustopečsko na dovybavení trasy Krajem André-odpočinkové místo „U Luže“- požadavek 493 tis. Kč

Žádost z programu Ministerstva obrany Oprava památníku - tank a vybudování odpočinkového místa - požadavek 489 tis. Kč

Žádost z programu Ministerstva pro místní rozvoj Úprava parku II. etapa - na vybudování osvětlení podél chodníků - požadavek 300 tis. Kč

Nový nájemce bytu

Na zasedání ZO dne 26.2. byli vybráni noví nájemci uvolněného bytu 1+1 v bytovém domě č.p. 82. Jsou jimi Veronika Šukalová, Jindřich Špánek a jejich syn Tadeáš.

Oprava KD

V měsíci březnu byly provedeny opravy, vnitřní malby a nátěry vestibulu, přísálí a sálu kulturního domu. V měsíci dubnu bylo nově provedeno také oplocení venkovní terasy obecního hostince v KD. Veškeré práce provedli zaměstnanci OÚ.

Zástava nemovitostí

Pro zajištění úvěru na vybudování ČOV a rekonstrukce kanalizace, který bude naše obec čerpat ve výši 6,9 mil. Kč s roční úrokovou sazbou 1 % budou zastaveny následující nemovitosti - budova OÚ a technického zázemí, budova obchodu č.p. 62, budova kabin ve sportovním areálu, budova kulturního domu a další pozemky (převážně vinice a orná půda), vše v hodnotě 13,5 mil. Kč.

Finanční příspěvek

Zastupitelstvo obce rozhodlo o daru 5000 Kč pro Diakonii Betlém v Kloboukách na sociální služby lidem s těžkým zdravotním postižením.

Výstavba ČOV

Dnem 8. března byly zahájeny práce na rekonstrukci kanalizace v ulicích Dědina a Objíždka. Práce komplikují přeložky vodovodního řádu, jehož poloha byla při budování v minulosti nepřesně označena v mapách a dochází nyní ke kolizi tras. Bude také nutné nahradit nově položené plastové potrubí z r. 2005 na ulici Komárov, Objíždka a Příční v délce asi 200m, které nebylo uloženo v souladu s projektovou dokumentací kanalizace, týkající se především parametrů použitého materiálu, hloubky uložení a průřezu potrubí.

Ve vestibulu OÚ je také od poloviny dubna k nahlédnutí vzorová sestava kanalizačních revizních šachet Pipelife pro domácnosti. Tyto šachty budou po konzultaci s vlastníkem každé nemovitosti při budování veřejné části nové přípojky dodány stavební firmou a připojeny na stávající domovní část přípojky. Montážní práce na osazení šachty a propojení přípojky budou provedeny bezplatně, ostatní případné požadované práce, např. svedení dešťových vod do šachty nebo vybudování domovní části kanalizační přípojky na pozemku vlastníka RD může po dohodě stavební firma úplatně

provést. Podle zvoleného typu revizní šachty a hloubky jejího uložení bude vykalkulována cena materiálu šachty, kterou vlastní RD zaplatí spolu s cenou za projektovou dokumentaci bezprostředně po připojení v kanceláři OÚ.

Rekultivace skládky Slaměnka

V měsíci dubnu byly také zahájeny práce na rekultivaci skládky Slaměnka. Vlastní realizace potrvá 14 měsíců, práce tedy budou ukončeny v květnu 2011. Rekultivovaná plocha bude osázena zelení - keři a stromy. Celkem bude vysázeno 1440 ks sazenic dřevin, převážně keřů a mělce kořenících stromů po blocích v 17 různých velikých skupinách. (VD)

Svoz odpadu - popelnice

<u>Květen</u>	<u>Červen</u>
Středa 5.5.2010	Středa 2.6.2010
Středa 19.5.2010	Středa 16.6.2010
	Středa 30.6.2010

Usnesení č. 26/2010

**Ze zasedání zastupitelstva obce STAROVIČKY, konaného dne 26. února 2010
v 19:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky**

Zastupitelstvo obce bere na vědomí: 1. Zapisovatele a ověřovatele zápisu.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

1. Zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. Pronájem vyhrazeného parkovacího místa před domem č.p. 82 paní Veronice Nečasové a paní Petře Tomanové a před domem č.p. 281 panu Davidovi Tomkovi úplatně dle OZV obce Starovičky č. 1/2008 ve výši 600 Kč za rok.
3. ZO schválilo jmenovací listinu velitele JSDH Starovičky, dohodu o členství s dodatkem pro pana Radima Hovězáka.
4. Dohody o členství v JSDH Starovičky pro pana Václava Hovězáka, Pavla Langa a Ivana Nečase.
5. ZO Starovičky schvaluje účast obce Starovičky v projektu „Řešení systému nakládání s biodepadly ve svazové oblasti Hantály a.s.“ zpracovávaného DSO Čistý Jihovýchod, podání žádosti o dotace z OP ŽP a spolufinancování tohoto projektu z rozpočtu obce.
6. Bezúplatný převod pozemků zapsaných na LV 10002 ve vlastnictví **Pozemkového fondu ČR** p.č. 512/3 orná půda o výměře 43m², p.č. 513/3 orná půda o výměře 35m², p.č. 514/4 orná půda o výměře 77m², p.č. 1019/1 orná půda o výměře 20658m², p.č. 1018/146 orná půda o výměře 557m², p.č. 1019/2 orná půda o výměře 557m², a část pozemku p.č. 841/23 orná půda dle zákresu, vše v k.ú. Starovičky do vlastnictví Obce Starovičky na LV 10001.
7. Bezúplatný převod pozemku zapsaného na LV 873 ve vlastnictví **Ředitelství silnic a dálnic ČR** p.č. 981/3 ostatní plocha o výměře 91m² v k.ú. Starovičky do vlastnictví Obce Starovičky na LV 10001.
8. Bezúplatný převod pozemků zapsaných na LV 60000 ve vlastnictví **Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových** p.č. 92/2 trvalý travní porost o výměře 1269m², p.č. 383 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 630m², p.č. 578/3 ostatní plocha o výměře 168m², p.č. 866/2 ostatní plocha o výměře 1138m², p.č. 866/3 ostatní plocha o výměře 145m², p.č. 867/2 ostatní plocha o výměře 2682m², p.č. 1052/2 ostatní plocha o výměře 953m², p.č. 1052/3 ostatní plocha o výměře 342m², p.č. 1053 ostatní plocha o výměře 71m², p.č. 1061/2 ostatní plocha o výměře 132m², p.č. 869/2 orná půda o výměře 81m², p.č. 1012/1 orná půda o výměře 1009m², p.č. 1012/2 orná půda o výměře 2141m² a p.č. 1054/4 orná půda o výměře 42m² vše v k.ú. Starovičky do vlastnictví Obce Starovičky na LV 10001.
9. Vyhlášení záměru obce na směnu pozemků ve vlastnictví obce Starovičky - pozemky p.č. 4843/2 orná půda o výměře 5077m², p.č. 4911/2 ovocný sad o výměře 59 m² a p.č. 4917/4 ostatní plocha o výměře 310 m² vše v k.ú. Hustopeče u Brna o celkové výměře 5446 m² za pozemky ve vlastnictví města Hustopeče - pozemky p.č.1026/2 trvalý travní porost o výměře 991m², p.č.1025/3 trvalý travní porost o výměře 1058 m², p.č. 1041/148 orná půda o výměře 589m², p.č. 1041/151 orná půda o výměře 897m², p.č. 1041/152 orná půda o výměře 422m², p.č. 1044/9 orná půda o výměře 359m², p.č. 1044/10 orná půda o výměře 172m², p.č. 1044/11 orná půda o výměře 141m², p.č. 1044/12 orná půda o výměře 57m², p.č. 1046/1 ostatní plocha o výměře 403m² a p.č. 1046/2 orná půda o výměře 387m² vše v k.ú. Starovičky o celkové výměře 5476 m².
10. Zřízení úplatného věcného břemene na pozemku p.č. 572 v k.ú. Starovičky vedeného na LV 10001 za 3 000 Kč bez DPH.
11. Poskytnutí příspěvku Diakonie ČCE, středisko Betlém, Klobouky u Brna ve výši 5 000 Kč.
12. Přijetí úvěru od SFŽP ve výši 6 939 875 Kč, úročené 1 %.
13. Zástavu nemovitostí jako jištění tohoto úvěru tyto obecní budovy a pozemky :
 - Obecní úřad a dílny č.p. 43 na pozemku p.č. 586
 - Obchod č.p. 62 na pozemku p.č. 607
 - Kabiny č.p. 277 na pozemku p.č. 457
 - Kulturní dům na pozemku p.č. 382
 - Zemědělské pozemky p.č. 985/146, p.č. 990/54, p.č. 1041/32, p.č. 1290/7, p.č. 1290/19, p.č. 1290/33, p.č. 1290/51, p.č. 1045/31, p.č. 1031/7, p.č. 1041/1 a p.č. 1204/2 v k.ú. Starovičky.
14. Rozpočtové opatření č. 1/2010.
15. Směrnici o podrozvahových účtech obce, dále Směrnici pro časové rozlišení, Statut sociálního fondu obce, Dodatek č. 1 ke směrnici obce Zásady poskytování účelových dotací z rozpočtu obce Starovičky, Dodatek č. 2 ke Směrnici o finanční kontrole, Dodatek č. 1 Směrnice o poskytování darů a příspěvků a Dodatek č. 1 Směrnice pro zpracování a oběh účetních dokladů.
16. Navýšení částky na zakoupení věcného daru v celkové hodnotě do 1 000 Kč/na 1 žáka, který nastoupí v září do 1. třídy místní základní školy.

17. Příspěvkové organizaci ZŠ a MŠ Starovičky vést od 1. ledna 2010 účetnictví ve zjednodušeném rozsahu v souladu s § 9 odst. 3, písmeno c) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění.
18. ZO schválilo převedení HV školy za rok 2009 ve výši 10 210,47 Kč do rezervního fondu školy.
19. Přidělení bytu 1+1 v bytovém domě č.p. 82 paní Veronice Sůkalové a Jindřichu Špánkovi.
20. Pronajímatelem obecního hostince zůstává i nadále pan Pavel Tomek, v případě opakovaného porušování nájemní smlouvy bude vyhlášeno výběrové řízení na nového nájemce.
21. ZO souhlasí s umístěním anténního systému dle nákresu s podmínkou, že hmotnost ukotveného zařízení nebude větší než 15 kg na každém z komínů. Dále pověřilo starostu obce uzavřít nájemní smlouvu s panem Martinem Dostoupilem, bytem Starovičky 142.
22. Uzavření a podpis Dodatku kupní smlouvy ze dne 11.9.2009 na pozemek p.č. 1129/5 a schválilo doplatek rozdílu ceny ve výši 1 330 Kč (133 m² á 10 Kč).
23. Zastupitelstvo obce Starovičky projednalo výsledek čtvrtého jednání hodnotící komise, která provedla hodnocení nabídek u podlimitní veřejné zakázky na stavební práce zadané v otevřeném řízení dle zákona č. 137/2006 S., o veřejných zakázkách, v platném znění, vyhlášené v IS VZ US dne 23.10.2009 pod značkou 60037824 „Rekultivace staré skládky TKO Starovičky“ a současně schvaluje doporučení hodnotící komise.
24. Úhradu exekučních nákladů v celkové výši 6 846 Kč na pozemky p.č. 1130/27 a p.č. 1131/13.
25. Přidělení dotace ve výši 10 000,- Kč a podpis smlouvy o přidělení dotace s TJ Starovičky na doplatek energií v kabinách.
26. Předání staveniště dne 8.3.2010 a navržený postup financování akce Výstavba ČOV a rekonstrukce kanalizace.

Zastupitelstvo obce zamítlo:

1. Snížení nájemného v bytě č.p. 244.

Pavel Šafařík
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

Usnesení č. 27/2010

**Ze zasedání zastupitelstva obce STAROVIČKY, konaného dne 26.března 2010
v 19.00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky**

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

1. Zapisovatele a ověřovatele zápisu.
2. Zamítnutí Smlouvy o smlouvě budoucí na směnu pozemků s farním úřadem.
3. V případě získání dotace rozšíření sběrného dvoru.
4. Výměnu 12 ks vodovodních baterií v kabinách a obecních bytech.
5. Odstranění drobných závad po revizi plynu v obecních bytech.
6. Oprava chodníku u kostela za autobusovou zastávkou.
7. Špatný stav opěrné zdi pod kostelem, hospodou a domy.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

1. Zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. Věcné břemeno na pozemcích p.č. 595/1 a 595/15 ve vlastnictví Obce Starovičky, k.ú. Starovičky, LV č. 10001 pro firmu E.ON Česká republika, a.s. České Budějovice a to za jednorázovou úplatu ve výši 2 140 Kč bez DPH.
3. Odkoupení pozemků p.č. 841/24, 844/7, 843/4, 844/8, 84/25 a 845/15 o celkové výměře 1 802 m² za 14 Kč/m² na výsadbu veřejné zeleně od paní Věry Kotoučkové, Brno.
4. Odkoupení pozemků p.č. 841/26, 844/9, 843/5, 844/10, 841/27, 845/16 o celkové výměře 1 883 m² za 14 Kč/m² na výsadbu veřejné zeleně od pana Václava Babáka, Brno.
5. Odkoupení pozemků p.č. 841/28, 844/11, 843/16, 841/29, 845/17 o celkové výměře 1 819 m² za 14 Kč/m² od paní Mgr. Zdenky Valihrachové, Brno.
6. Znění Smlouvy o dílo č. 545/2010 s firmou Rovina, a.s. Hulín na Rekultivaci staré skládky TKO Starovičky a pověřilo starostu obce podpisem této smlouvy.
7. Rozpočtové opatření č. 2/2010.
8. **Směnu pozemků ve vlastnictví obce Starovičky** - pozemky p.č. 4843/2 orná půda o výměře 5077 m², p.č. 4911/2 ovocný sad o výměře 59 m² a p.č. 4917/4 ostatní plocha o výměře 310 m² vše v k.ú. Hustopeče u Brna **o celkové výměře 5446 m² za pozemky ve vlastnictví města Hustopeče** – poz. p.č. 1026/2 trvalý travní porost o výměře 991 m², p.č. 1025/3 trvalý travní porost o výměře 1058 m², p.č. 1041/148 orná půda o výměře 589 m², p.č. 1041/151 orná půda o výměře 897 m², p.č. 1041/152 orná půda o výměře 422 m², p.č. 1044/9 orná půda o výměře 359 m², p.č. 1044/10 orná půda o výměře 172 m², p.č. 1044/11 orná půda o výměře 141 m², p.č. 1044/12 orná půda o výměře 57 m², p.č. 1046/1 ostatní plocha o výměře 403 m² a p.č. 1046/2 orná půda o výměře 387 m² vše v k.ú. Starovičky **o celkové výměře 5476 m² s tím, že Obec Starovičky podá na KÚ Hustopeče návrh na vklad těchto pozemků.**
9. Úplatný převod nebo směnu pozemků zapsaných na LV 10002 ve vlastnictví Pozemkového fondu ČR – p.č. 510/1 orná půda o výměře 38 m², p.č. 512/3 orná půda o výměře 43 m², p.č. 513/3 orná půda o výměře 35 m², p.č. 514/4 orná půda o výměře 77 m², p.č. 1018/146 orná půda o výměře 557 m², p.č. 1019/2 orná půda o výměře 557 m², a část pozemku p.č. 841/23 orná půda dle zákresu, vše v k.ú. Starovičky do vlastnictví Obce Starovičky na LV 10001. V případě směny pozemků pověřuje ZO starostu k rozhodnutí o výběru pozemku, který bude směněn.

Pavel Šafařík
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

Volby do Poslanecké sněmovny

V pátek 28.5.2010 a v sobotu 29.5.2010 se konají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.
Volební místnost bude otevřena : pátek 14.00 - 22.00 hod.
sobota 8.00 - 14.00 hod.
V obci Starovičky je jeden volební okrsek se sídlem : Obecní úřad Starovičky, č.p. 43, PSČ: 693 01.

Jak rostl počet obyvatel Staroviček

(údaje z kroniky obce)
Počet obyvatel k 31.12.1986 : 701 občanů
Počet obyvatel k 31.12.1996 : 712 občanů
Počet obyvatel k 31.12.2006 : 754 občanů
Počet obyvatel k 20.04.2010 : 802 občanů

(IS)

Společenská kronika

Životní jubilea

V měsíci březnu oslavili významné životní jubileum:

paní **Zdeňka Šmerdová** – 50. narozeniny,

pan **Josef Dostoupil** – 70. narozeniny,

paní **Jiřina Kostrhounová** – 80. narozeniny,

paní **Gabriela Nováková** – 93. narozeniny.

V měsíci dubnu oslavili významné životní jubileum:

pan **Miroslav Šmerda** – 50. narozeniny,

pan **Stanislav Bíza** – 80. narozeniny,

pan **Adolf Rožek** – 90. narozeniny,

paní **Františka Kostrhounová** – 91. narozeniny.

Oznámení

Oznamujeme, že dne 10.dubna 2010 **byli oddáni** slečna **Petra Mičková**, bytem Němčičky 127 a pan **Radek Habrovec**, bytem Starovičky 135.
Srdečně blahopřejeme.

Blahopřání rodičům

Blahopřejeme rodičům Michalovi Záhorovi a Petře Šmerdové, bytem Starovičky 74, k narození syna **Michala Záhory**, který se narodil dne 3.4.2010.

Dětský maškarní ples

Radost a smích přineslo dětem zábavné odpoledne v místním kulturním domě. V neděli 28.2.2010 zde uspořádaly maminky již podeváté Dětský maškarní ples. Kolektiv šesti maminek se angažoval v přípravě i samotném programu této akce. Mnoho hodin strávených výrobou výzdoby, přípravou tomboly, zajištěním hudby a organizováním celého odpoledne, ocenily jak děti, tak dospělí, kteří se přišli na ples pobavit. Ve svižném tanečním rytmu udržoval tančící DJ Tony z Velkých Pavlovic. Taneční sál Kulturního domu ve Starovičkách se naplnil do posledního místečka. Masky dětí vynikaly nápaditostí a nebylo snadné vybrat si z nich ty nejhezčí. Princezen, broučků, čarodějnic, indiánů, zvířátek a pohádkových bytostí se sešlo několik desítek. Zajímavým nápadem byly balonky naplněné heliem,

kteřé se vznášely u stropu, a ti šikovnější si je dokázali ulovit. Překvapením byl příchod Princezny ze mlejna s čertem a vodníkem. Napínává chvíle nastala, když se měly fotit všechny děti v maskách společně. Nakonec se vše podařilo a společné foto se povedlo. Všechny děti dostaly za účast drobnou sladkost. Ke konci plesu se snesl na tancující oblak barevných flitrů a balonků. Následovalo losování z bohaté tomboly prokládané tancem, kde hlavní cenou byl velký dort. Na každé dítě určitě připadla alespoň jedna cena.

Pořádající maminky děkují touto cestou OÚ za propůjčení sálu a všem sponzorům, kteří přispěli na tombolu. A jsou to: p. Romana Černá, p. Marcela Hofferová, p. Hana Kapustová, p. Ladislav Mazůrek,

p. Mojmír Očenášek, Obecní úřad Starovičky, p. Pavel Pěničik, p. Petr Potůček, p. Luděk Sedláček, p. Bohumil Strouhal, p. Jaroslav Šafařík, TJ Starovičky, p. Miroslav Tomek, p. Pavel Tomek, p. Pavel Veselý.

Také my všichni děkujeme maminkám, které tento ples připravily, za jejich nezištnou práci pro naše děti. (HP)

Z naší školičky

Zprávičky ze školičky

Dne 7.4. proběhl v mateřské škole zápis dětí na školní rok 2010/2011.

K zápisu se dostavilo 11 zájemců, z toho jednoho musíme odmítnout z kapacitních důvodů. Oproti loňskému roku tak můžeme vyhovět téměř všem uchazečům.

Jen pro informaci některých maminek:

1. Na základě zápisu se děti přijímají do MŠ vždy k 1. září nastávajícího školního roku, nikoli k datu zápisu.

2. U zápisu nemusí být přítomna vedoucí učitelka ani p. ředitelka. Ty pouze vybírají z počtu přihlášených ty, kteří splňují daná kritéria pro přijetí do MŠ. Tato kritéria byla zveřejněna v minulém čísle.

Jakékoliv základní informace, týkající se zápisu a chodu mateřské školy, Vám může podat i paní učitelka. Pokud máte zájem, ptejte se prosím přímo zde. Aby nekolobaly zkreslené informace mezi maminkami - „jedna paní povídala“. My se pak jenom divíme, co se všechno dovíme.

paní učitelky MŠ

<-ovečku nakreslil Michal Šebesta

Projekt jaro

(narcis dole nakreslil Václav Holacký)

V měsíci březnu jsme měli 1. a 2. třídu projektovou výuku, tentokrát na téma "jaro". Jako úplně první jsme zasadili obilí. A čekali... Mezi tím jsme v hodinách matematiky počítali ovečky, kuřátka a rozmanité jarní květiny. V jazyce českém a ve slohu probíhaly diskuze a povídání o jaru, o velikonočních

zvyklostech. Ruku v ruce šla prvouka s výtvarnou výchovou, kde jsme vyráběli herbáře, kreslili kytky, učili se o stromech, jarních ptácích a jiné zajímavosti, které jsme vyhledávali v encyklopediích nebo také na internetu. Celé naše snažení bylo završeno soutěžním kvízem, kde jsme své znalosti zhodnotili. Nutno podotknout, že prvňáci si pamatovali více, než druháci. Závěrem jsme si uspořádali malou výtvarnou dílničku, ve které se barvily kraslice (voskem), pletly hnízda a sadily kytky. Nyní už jen zbývá vyjít do ulic a načerpané znalosti hledat a poznávat v přírodě.

H.M.

nástěnku. Chcete vědět, co jsme se např. dozvěděli? V Anglii příchod Velikonoc ohlašuje masopustní úterý, Shrove Tuesday, které je spíše známé pod názvem Pancake Day neboli Palačinkový den. Nikdo přesně neví, proč jsou s tímto dnem spjaty právě palačinky, historikové ale předpokládají, že je to proto, aby se zkonsumovaly zbytky tuku, másla a vajec, tedy jídel o nadcházejícím přísném čtyřicetidenním půstu zakázané. Neznají zde naše české velikonoční tradice. I když malování vajíček není v Anglii nijak rozšířené, sem tam se tento velikonoční zvyk objeví. Ovšem splétání pomlázek, vázání stuh a chození po domácnostech je Angličanům zcela cizí. Hlavně to chození po domácnostech je pro Angličany nepochopitelné - myslí si, že by si dívky a ženy neměly bít vrbovým proutkem vůbec nechat líbit. Dokonce ani velikonočního beránka byste v Anglii těžko hledali. Místo něj je zde zastoupen velikonoční zajíček, který přichází ve Velikonoční neděli nadělovat dětem čokoládová vajíčka, hračky a mnoho dalších dobrot. Velikonoční zajíček schovává vajíčka buď venku nebo v domě a děti je pak pomocí hádanek a nápověd hledají. Ještě jedna velikonoční specialita by se v Anglii našla - tzv. velikonoční kloboučky (Easter Bonnets). Děti tyto kloboučky vyrábějí ve školách nebo školách a poté se pořádají soutěže o nejlepší klobouček.

Adéla Janoušková, 5.tř.

Co nás čeká v dubnu?

Měsíc duben je známý jako Měsíc bezpečnosti, proto budeme mít v tomto duchu hned několik akcí:

Nejdříve to bude beseda s příslušníkem České policie, jejímž cílem je žáky seznámit s prací policie, ale má za úkol posloužit také jako prevence šikany nebo delikvence. Beseda bude samozřejmě přiměřená věku našich žáků a provedena zábavnou formou.

(Wal)

Návštěva PČR

Dne 12. dubna k nám přijela Policie ČR. Nejprve nás zkontrolovali z dopravních značek, potom nám ukazovali policejní předměty - vysílačku, obušek, pouta, vesty... Také nám předvedli ukázkou toho,

jak se zatýká zloděj. Někteří z nás si vyzkoušeli pouta a p. ředitelka dýchala do balonku, jestli něco nepila, když jela ráno do práce. Naši paní učitelce zase navlékli neprůstřelnou vestu. Paní policistka nám ukazovala, jak se ze sklenice snímají otisky prstů. Nakonec jsme se dozvěděli, že šikana je trestný čin a nikdy se nevyplácí.

Žáci 2.tř.

Protože začíná být venku pěkně, děti to samozřejmě láká jezdit venku na kole a aby nedošlo ke zbytečným úrazům, proběhne na škole dopravní výchova pro žáky 3. – 5. ročníku. Výchova bude skládat ze dvou částí:

- 1.) teoretické – ve které žáci načerpají vědomosti o chování na silnici, značkách, křižovatkách, účastnících dopravního provozu a mnohých jiných,
- 2.) praktické – to si už novopečení majitelé řidičského oprávnění vyzkouší svoje čerstvě nabyté zkušenosti přímo v praxi, na kolech a na cvičné, uměle vytvořené vozovce. Tak hodně zdaru a žádné karamboly!

(Wal)

nakreslila Šárka Cigánková

Velikonoce v Anglii

V hodině AJ jsme si v měsíci březnu povídali o Velikonocích v Anglii. Pracovali jsme s internetem, ve skupinkách a na konec jsme si všechno pečlivě zapsali, nakreslili a vyvěsili na

Dopravní "mini" soutěž pro žáky 1. – 2. ročníku

Je duben, Měsíc bezpečnosti a my jsme se rozhodli poznávat dopravní značky a své kolo. Adélka nám přivezla své super kolo a my ho popisovali. Potom jsme se rozmístili po hřišti a následoval slalom. Každý si vylosoval jednu značku a některé děti kolem nás na kole projížděly a hádaly, jak se značky jmenují.

Petr Zeman, 2. tř.

Škola v přírodě

Měsíc květen bude hlavně zaměřen na přípravu ŠvP (školu v přírodě). Letos jedeme do RS Prudká u Tišnova. V okolí rekreačního střediska se nachází krásná příroda s rozsáhlými lesy a všichni se už těšíme, že si to tady pořádně užijeme. Nezbyvá už nic jiného, než doufat, že nám vyjde i počasí.

V souvislosti s tímto bych chtěla poděkovat za pedagogický sbor, ale i za žáky panu Miroslavovi Hutterovi ze Šakvic, Kemp Mars, za poskytnutý finanční dar, který bude použit při organizaci ŠvP.

(Wal)

Školní Akademie

Ač se to nezdá, čas běží jako voda a než se nadějeme, bude tady konec školního roku. Žáci nechťejí nechat nic náhodě a za podpory všech dospělých na škole už teď začínají připravovat svoje vystoupení na závěr roku – **Školní akademii**. Připravují si program, který předvedou ke konci června.

Tak držíme palce a necháme se překvapit!

(Wal)

Kouzlení se zvířátky

V měsíci březnu, měli žáci možnost zhlédnout představení zaměřené na ekologickou výchovu „Kouzlení se zvířátky“. Tento program byl pro žáky nejen zábavný, ale i poučný a myslím, že se moc všem líbil. Více v příspěvku žákyně 5. tř. Adély Janouškové.

(Wal)

foto: rekvizita kouzelníka

Pozemky

Mnozí z vás si jistě vzpomenou na svá školní léta a na hodiny, kterým jsme říkali „pozemky“. Všichni jsme tyto hodiny milovali, protože to byla dobrá příležitost dostat se na hodinu ze školy ven, ale vykonávali jsme také práci, na jejímž konci byl výsledek mnohdy k snědku.

Naši žáci si v dubnu vyzkoušeli první hodinu na pozemcích v rámci předmětu pracovní činnosti a myslím, že byli nadšení, přestože se hned objevily první puchýře a mizery, těší se na hodiny další.

Touto cestou děkuji za pedagogický kolektiv panu starostovi za umožnění rekultivace školního pozemku a zaměstnanci panu Liborovi Badalíkovi za její provedení.

(Wal)

Moje práce na pozemku

Když jsme došli, tak jsme vzali hrábě a začali pracovat. Potom nám paní učitelka udělala řádky a my jsme sadili hrášek a ředkvičku. Měli jsme sedm řádků hrášku a tři řádky ředkvičky. Potom jsme to zahrnuli a udupali. Pak začalo poprchat a my jsme šli zpátky do školy.

Zuzana Ptačová

Moje práce na našem pozemku

Minulý týden jsme začali chodit za školu, kde jsme se začali starat o pole. Minule jsme začali upravovat pole, protože tam byla tráva a kořínky. Dnes jsme to dopravovali a začali sadit hrášek a ředkvičky. Zasadili jsme pět řádků hrášku a tři řádky ředkviček. Práce na poli se mi moc líbí.

Michal Šebesta

Exkurze do skleníku

V pátek 9.dubna jsme se vydali na prohlídku skleníku k paní Sedláčkové. Vyprávěla nám o kytkách, jak se která jmenuje a jak o ni pečovat. Na zahradě má dva velké skleníky. Nakoupili jsme kvetoucí kytky, hlínu a po návratu do školy jsme si je zasadili.

Petr Zeman, 2. tř.

Sběr starého papíru

Na naší škole proběhl 12. a 13. dubna sběr starého papíru. Žáci se tak učí ekologickému myšlení a já za školu děkuji všem, kteří se sběru zúčastnili. Výtěžek z této akce bude použit v MŠ na nákup hraček nebo knížek a v ZŠ bude použit podle potřeby při organizování ŠvP (škola v přírodě).

Den země

Den Země se slaví na celé planetě 22.dubna. I naše škola se k tomuto svátku připojí. S dětmi se vydáme na vycházku na místní rozhlednu a cestou budeme plnit úkoly o ekologii, přírodě a ochraně životního prostředí.

(Wal + H.M.)

Návštěva u hasičů

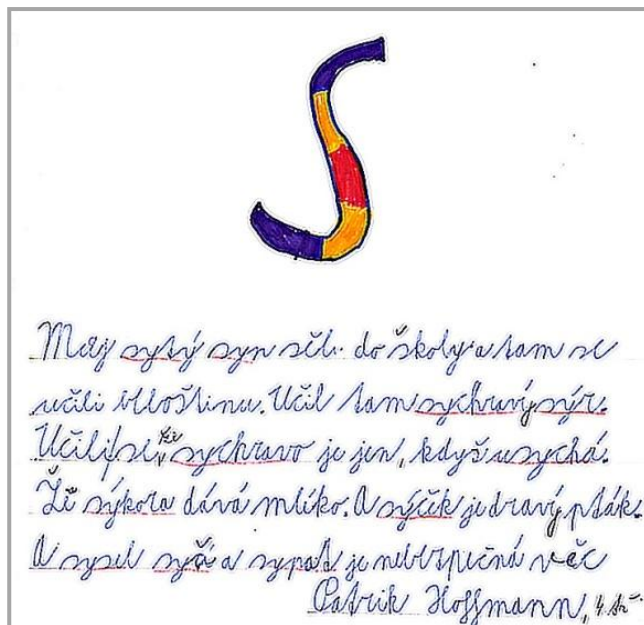
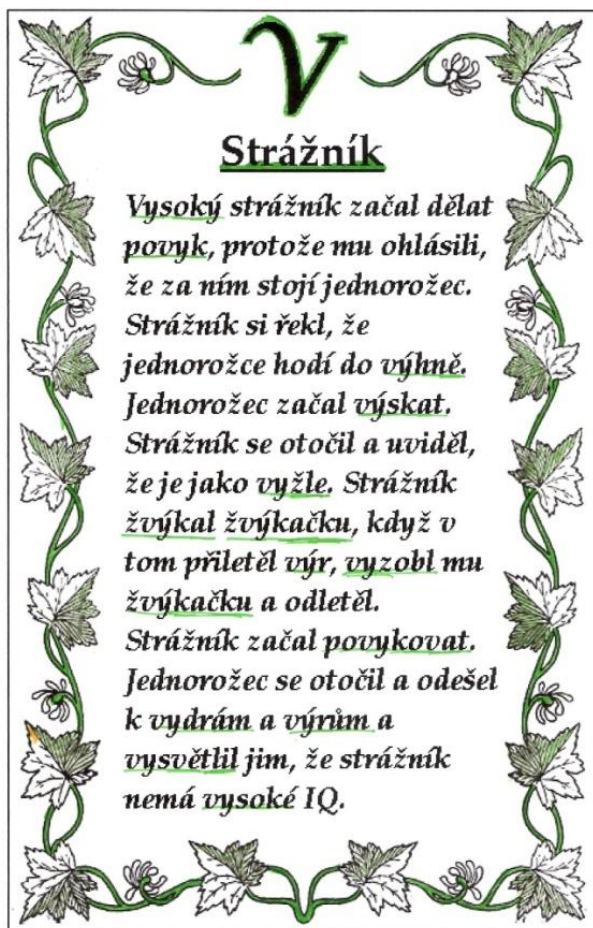
Při bezpečnosti nesmíme samozřejmě zapomenout ani na požární ochranu.

Žáci školní družiny, ale mohou se samozřejmě přidat i žáci, kteří ŠD nenavštěvují, pod vedením paní učitelky Bajkové a Meredové, podniknou minivýlet do Hustopečí a navštíví tamní hasiče. Opět poznají, co taková práce obnáší a seznámí se s technikou, kterou hasiči používají při své práci. No, a aby se po té vši technice povznegli trochu na duchu, navštíví současně výstavu výtvarných prací dětí hustopečských škol.

(Wal)

Ukázky školních prací dětí na téma „Vyjmenovaná slova“

Vyjmenovaná slova

Z atímco, ostatní mají z vyjmenovaných
S lov hrůzu, **M** y se jich ne **B** ojíme, my si s nimi
 totiž hrajeme. **P** **L** **V** (Wal)

Vyjmenovaná slova po „S“

Jel jsem na výlet se svým synem do lesa. Rozdělali jsme oheň a jedli jsme syťý sýrový sýr. A u ohně nám usychalo oblečení. Druhý den jsme šli lesem a tam jsme viděli sýkoru, sýčka, sysla a hada, který syčel. A odpoledne, kdy bylo sychravé počasí, jsme šli domů.

Michal Šebesta, 4. tř.

Spongebob

V sobotu ráno jsem v televizi viděl sýr jménem Spongebob. Spongebob bydlel ve své sýrové chaloupce, bydlel dokonce se zvířaty, například se sýkorou, system a sýčkem. A tu náhle jeho syťá chaloupka začala usychat. Spogebob zakřičel: „Ó né, moje syrová chaloupka“. A tak začalo být sychravé počasí. Spogebob začal syčet a nasypal si trochu zrní.

Libor Barvík 4. tř.

moc se mi to líbilo! Ráda bych si to zopakovala.

Adéla Janoušková, 5. třída

Koncert Anety Langerové

Dne 31.3.2010 se uskutečnil koncert Anety Langerové v Městském kulturním středisku v Hustopečích. Moc jsme se na koncert těšili. Koncert začal v 19 hodin. Zpívala některé písničky z nového alba „Jsem“. Zpívala např. Voda živá, Křídla motýlí a mnoho dalších. Hned v první písničce se jí podařilo zlomit strunu na kytaru, když dozpívala, tak nám dokonce řekla, že je známý lamač strun. Vyměnila kytaru a zpívala a hrála dál. Potom jsme ji dvakrát vytleskali zpět, tak nám zazpívala další písničky a potom koncert skončil. Asi čtvrt hodiny po koncertě přišla dávat autogramy. Bylo to super,

Beseda o knize

V měsíci březnu slavíme Den knihy. Proto jsme navštívili knihovnu ve škole. Paní učitelka nám ukázala police s knihami a řekla nám, kde jakou knihu najdeme. Knihy jsou rozděleny podle abecedy a podle jména spisovatele. Viděli jsme také polici, kde můžeme hledat různé zajímavosti - např. detektivky, zahradničení, také výtvarné umění. Zjistili jsme, že si můžeme půjčit i časopisy a podívat se na internet, který také v knihovně je. Na konec jsme měli malou soutěž a každý představil svoji přinesenou knihu. Všichni museli říct název knihy, kdo ji ilustroval, napsal a

upravil. V tom se přihlásil Pavel a David a řekli nám, že jejich strýc je ilustrátor a slíbili, že do druhého dne nějakou knihu od strýce přinesou. A opravdu. Knihu přinesli a přidali nám i vyprávění o svém strýci a i o tom, že dětskými obrázky vymaloval Dětskou nemocnici v Brně. Za to dostali velkou pochvalu od paní ředitelky.

Petr Zeman, Nela Smutná, 2. tř.

Kouzelník

Dne 25.3.2010 nás navštívil kouzelník se zvířátky. Dobré bylo, že převážně vystupovala zvířata, která byla moc zábavná. Byli tam 2 pejsci, kačer, holub, králík a tak dál. Vystoupení bylo nejen zábavné, ale i poučné a moc se nám všem líbilo! Těšíme se na další návštěvu!!!

Adéla Janoušková, 5. tř.

Vzpomínky na konec války – k 65. výročí osvobození Staroviček

Když jsem v roce 1944 končil Měšťanskou školu ve Velkých Pavlovicích, byla zde, mimo jiné, nabízena možnost přihlásit se do Baťovy školy práce ve Zlíně. Několik se nás přihlásilo. Pak přijel zástupce Baťovy školy práce a vyplňovali jsme přihlášky. Přihláška měla tři strany (možná i čtyři, přesně si už nepamatuji). Mimo běžných informací o rodině, zde byla řada dotazů, nad kterými jsme kroutili hlavou a mnohdy obtížně formulovali odpověď. Jejich cílem bylo zjišťovat i zájmy uchazečů a některé otázky měly asi sloužit k získání možných údajů o vlastnostech uchazečů. Museli jsme řešit i některé úkoly, jednoduše nakreslit požadovanou věc a modelovat určený předmět z drátu. Přihlášky se pak vyhodnocovaly ve Zlíně. Na svou žádost jsem dostal odpověď, že mohu být přijat jako elektromechanický učeň, což bylo také mým přáním. Nástup přijetí byl stanoven na 18.července 1944 – tedy žádné prázdniny. Zároveň bylo podrobně uvedeno, jaké doklady si máme přivést, mimo jiné i prohlášení o arijském původu.

Při představení se podrobíme lékařské prohlídce a v kladném rozhodnutí budeme ihned přijati. Proto bylo také podrobně popsáno, jaké oblečení, prádlo, boty a hygienické potřeby si máme přivést ve vhodném kufru (nejlépe vulakový do rozměru 60x40cm). Protože první naše výplata bude až za 14 dnů, máme si také přinést aspoň 250 korun na stravu a běžné výdaje. Informace, co nás čeká, byla také přiložena. Baťova škola práce vychovává a učí mladé muže (tento název byl stále používán) dílenskou prací, studiem ve škole a ukázněným životem v internátě na odborné pracovníky v průmyslu, řemesle i obchodu. Školení v Baťově škole práce je čtyřleté. Mladý muž je povinen pracovat ve výrobních odděleních a současně navštěvuje odbornou průmyslovou školu. Průmyslová škola měla celkem šest oborů. Každý obor měl tři stupně: tříletou školu odbornou, dvouletou školu mistrovskou a dvouletou vyšší průmyslovou. Nejlepší žáci z odborné školy mohou po dvou letech přejít na mistrovskou školu. Nejlepší absolventi mistrovské školy pak mohou přejít na vyšší průmyslovou školu, zakončenou maturitou. Ve čtyřleté době školení je mladý muž povinen bydlet ve společném internátě, pod vedením vychovatelů. Ti zastupují rodiče, vychovávají je a organizují jejich volný čas a hodnotí jejich práci ve škole i v dílnách. Při neprospěchu a neukázněnosti mohou je navrhnout k vyloučení z Baťovy školy práce. Tak jsme byli dostatečně informováni, co můžeme čekat a komu se

to nebude líbit, nemusí nastoupit. V daném termínu jsem se dostavil, byl přijat a hned jsem zůstal ve Zlíně.

Mladí muži Baťovy školy práce byli ubytováni ve třech internátech podle stupňů školy: tříletá škola, mistrovská škola a vyšší průmyslová škola. Byly to asi třípatrové budovy od sebe vzdálené 30 až 50 metrů. Dívky byly ubytovány také v samostatných internátech, odděleny od chlapeckých širokým parkem. Internát, kde jsem byl ubytován, měl v přízemí tělocvičnu, místnost pro správce internátu, místnost pro vychovatele a místnost, kde jsme dostávali snídani. V patrech byly jednotlivé ubytovací místnosti vybavené obyčejně pětipatrovými kovovými postelemi a jednou nízkou postelí, stolem s několika židlemi a skříněmi pro uložení prádla. Dále byla v patře velká umývárna (koryta) a sociální zařízení. Na pokojích tak bylo ubytováno nejčastěji 10 učňů daného ročníku. Nízká postel byla určena pro učně vyššího ročníku - velitele světnice, který dbal na pořádek v místnosti. Pro uložení prádla a kufru byl

pro každého určen prostor ve skříni. Velitele světnice museli všichni ostatní poslouchat. Protože dbal na pořádek, mohl si dovolit vyházet komukoliv prádlo ze skříně na zem, protože podle jeho názoru nebylo řádně vyrovnáno v komínku (šikana). Všichni museli také dodržovat stanovený organizační řád, večer nebylo možné přijít kdykoliv (příprava na vojnu). Tím není řečeno, že jsme byli jen nevinní beránci.

Ráno byl budíček vyhlášen klaksonem z chodby, jeho zvuk musel vzbudit každého. Následovala venku rozcvička (podle možnosti jsme se jí občas vyhnuli) a osobní hygiena. Ke snídani jsme dostávali černý chléb (volný počet krajíčků), kousek marmelády (podle vzhledu jsme ji často nazývali řepná marmeláda) a šálek melty. Následoval odchod do práce nebo do školy. Každý den (šest dnů v týdnu) se skládal ze čtyř hodin práce v učňovském středisku v továrně a tří až čtyř hodin školy (střídavě dopoledne a odpoledne). V poledne byl oběd v jídelně obchodního domu a v šest hodin večer večeře. V obchodním domě byla velká jídelna, kde se mimo nás –

Mladých mužů, stravovala i značná část pracovníků z továrny. Část z nich pracovala na jednu směnu s hodinovou polední přestávkou (byla to nejobvyklejší pracovní doba). Na tyto pracovníky byl v poledne zajímavý pohled. Ve dvanáct hodin se otevřely hlavní brány závodu a pracovníci často poklusem utíkali na oběd do jídelny. Pokud jim po obědě zbyl čas do začátku pracovní doby, poléhali často na městském trávníku. My Mladí muži jsme měli oběd a večeři určeny (bez výběru), ostatní zaměstnanci si mohli vybrat jídlo (podle nabídek), uprostřed pultů je dostali nabírané z teplých kotlíků a na konci výdejního pultu je zaplatili. Po konzumaci jídla u stolů se podnosy odkládali na běžící pás (byl po celé délce jídelny) a podnos se zbytky jídel a příbory končil v otvoru do kuchyně. Na podnosech pochopitelně byly mnohdy i dosti značné zbytky jídel. V jídelně se vyskytovala skupina tzv. Pásovců. Vždy dva i více osob sedělo u běžících pásů a než podnosy zmizely v kuchyni, vzali si podnos, jehož obsah je zajímal a zbytky dojedli (pěče o důchodce a bezdomovce?). Bylo to tolerováno, pokud se chovali slušně. Pro nás byla většinou jídla bezmasá. Pokud si vzpomínám, těšil jsem se na středu, velmi často býval zeleninový řízek (pochoutka mezi bezmasými obědy). Když jsem některý týden jel domů (zpočátku to nebylo příliš často) tak jsem si vždy nějaké potraviny dovezl. Také jsem občas napsal: „Pošlete mi balík, třeba s buchtami a bábovkou, mohl by být i kousek špeku“. Obědy v jídelně

probíhaly dosti rychle, dva pulty byly uprostřed jídelny a u každého se nabízely tři druhy různých jídel. Pracovníci v továrně dostávali mzdu každých 14 dnů. To bylo umožněno organizací systému Baťa. Baťa vlastnil továrnu, jeho pracovníci byli převážně ubytováni v baťových domcích, stravovali se v baťových jídelnách, nakupovali v baťových obchodech, chodili do jeho kina, do restaurace a zatančit si mohli jít do baťova hotelu apod. Tato organizace vlastnictví umožňovala rychlý návrat peněz vyplacených na mzdách zpět do příjmů. My Mladí muži jsme také dostávali tzv. kapesné (jídlo a ubytování jsme si neplatili). Nepamatuji si již jeho přesnou výši, ale polovinu kapesného jsme dostali na ruku, zbytek se nám ukládal. Pokud jsme ho chtěli čerpat, museli jsme o to požádat vychovatele, ti po zvážení účelu (kniha, oblečení apod.) mohli čerpání dovolit. To, co jsme dostali přímo, nám stačilo na limonádu, návštěvu kina a na občasnou cestu k rodičům. Jízdu k rodičům nám opět museli povolit vychovatelé. Pro častější návštěvu jsem

dovolení podpořil slibem dovést litr vína (korupce).

Cesty k rodičům byly jak před osvobozením, tak po něm dosti zajímavé. Protože se pracovalo i v sobotu byla to mnohdy jen návštěva k nedělnímu obědu. Výhodnější byly svátky a prázdniny. O prázdninách nebyla škola, pracovní doba v dílnách byla sice prodloužena, ale střídavá na dopoledne nebo odpoledne. Nejvhodnější pak bylo, když se mohlo odjet v sobotu odpoledne a přijet v pondělí dopoledne. Vlaky, jimiž jsme cestovali, si dnes již málokdo dovede představit. Osobní vagony měly na obou stranách volné plošiny, z nichž se teprve vcházelo dovnitř vagonu. Z této plošiny vedl žebřík na střechu vagonu. To uvádím proto, že zvláště po válce byl o tento žebřík velký zájem. První nastupující vystoupali rychle po žebříku nahoru a v klidu se mohli usadit nahoře vagonu na lávce, byla vhodná asi pro tři osoby. V létě zde bylo pohodlnější cestování, než uvnitř v nabitém vagonu (také jsem to několikrát zkusil). Když jsme ze Zlína odjížděli, někdy až později odpoledne, dostal jsem se z Hodonína jen do Čejče. Další vlak jel až druhý den ráno. Obyčejně se nás tam sešlo více a vždy jsme buď zůstali na nádraží čekat do rána, nebo se někdy vydali pěšky (prakticky v noci). Většinou tam byl někdo z Vrbice, Bořetic, Pavlovic a já ze Staroviček. V létě to bylo i lepší, než klímat v Čejči v čekárně na nádraží. Při jednom takovém pochodu v zimě jsem z Pavlovic přes pole táhl po sněhu za sebou na provázku kufr. Ironií těchto pochodů často bylo, že když jsem přicházel ke Starovičkám, tak jsem viděl, jak přijíždí k zaječskému nádraží lokálka. Vzhledem k tomu, že jsme byli každý den v práci a ve škole, tak více volného času bylo jen v neděli. Často jsme v neděli odpoledne navštívili dva filmy v kinech. Zajímavé je ve Zlíně tzv. Velké kino, jehož velikost umožňovala, že zde bylo jednotné vstupné a divák si v sále mohl vybrat místo na sezení kdekoliv. Místenky byly pouze výjimečně při zvláštních akcích. V tělocvičně na našem internátě cvičili skoro denně řeckofímští zápasníci. Při mé tělesné konstrukci mne tato profese nelákala. Pokud to počasí dovozovalo, chodili jsme na koupaliště nebo do blízkého lesa. Při bombardování Zlína bylo koupaliště zasaženo a bylo po plavání.

V době před osvobozením byly časté přelety amerických letadel a tedy i časté poplachy. Poplachy při přeletu letadel byly dosti časté, někdy dokonce každodenní. K bombardování nedocházelo a tak jsme se na poplachy dokonce těšili. Když se přiblížilo 10 hodin, čekali jsme, kdy začnou houkat sirény. Pokud jsme pracovali v dílnách, museli jsme do krytů, to se nám moc nelíbilo. Když jsme byli ve škole, odcházeli jsme na louku nad internáty a pozorovali přelet letadel, mnohdy

pohodlně v poloze vleže. V takové poloze jsme byli také v kritický den, počasí bylo pěkné, ale z pozorovaných letadel začaly padat bomby. Snad nikdy jsem takovým úprkem neběžel nahoru do lesa. Internáty zasaženy nebyly, částečně továrna a hotel a také koupaliště. Mně, ani kamarádům se nic nestalo.

Začátkem dubna 1945 jsem byl ještě ve Zlíně. Když se přibližovala Rudá armáda, mohli jsme odjet domů. Odjížděl jsem dosti pozdě, protože postup vojsk ve směru na Zlín byl pomalejší, než u Břeclavi. Zlín byl osvobozen až 2. května, např. Hodonín již 13. dubna. Když jsem v Hodoníně čekal na lokálku, slyšel jsem již ozvěny bojů a nálety letadel. Nebyl to příjemný pocit. Domů jsem dojel v pořádku a osvobození jsem prožil již ve Starovičkách.

Po osvobození Zlína mne počátkem května vyzval podnik Baťa k návratu. Po mém návratu probíhalo vše téměř stejně, jako dříve před osvobozením. Samozřejmě nebylo již zatemnění, ani nálety, ve škole přibyla ruština, střídání školy a práce v dílnách zůstalo stejné. Když jsem chtěl jet domů, bylo opět nutné požádat vychovatele. Zajímavá změna byla i v jídelničce, např. v neděli

večer byla velmi často servírována tzv. UNRRA kaše, což byl vlastně talíř řidší načervenalé kaše a nic jiného. Příjemnou novinou bylo, že jsme občas dostávali, také balíček UNRRA. Balíček byla vlastně dávka jednoho jídla pro vojáka. Vítali jsme v nich zvláště čokoládu, v některých byly i cigarety, ty pak dostávali většinou rodiče. Většinou říkám proto, že jsme sice jako Mladí muži měli kouření zakázáno, ale cigarety byly kvalitní, taky jsme si někdy také sami zkoušeli zapálit, ale nesměl nás nikdo vidět. Jednou si tak pokoujeme a chytil nás při tom náš vychovatel pan Miloš Jakeš. Ano, byl to pozdější vysoký stranický funkcionář, který svou kariéru začínal jako vychovatel Baťovy školy práce a pracovník na Zlínském sekretariátu KSČ. Nejprve nás postrašil, pak slíbil, že neoznámí porušení kázně, ale po nás chtěl, abychom přišli pomáhat na sekretariát Komunistické strany. Nevím, zda tam z nás někdo přišel, ale další dohru to nemělo.

V rámci společenské výchovy nám byly organizovány přednášky, také dvě setkání s dívkami stejného věku

ubytovaných na dívčích internátech. Těchto setkání jsme se museli povinně zúčastnit. Bylo nám také umožněno zúčastnit se ve Velkém kině koncertu Karla Vlachy se sestrami Alanovými. Zdravotní péče byla dobrá. Na jeden případ si vzpomínám. Byl jsem nachlazen a po vyšetření na ošetřovně jsem byl umístěn na lůžku (krátká hospitalizace) přímo na ošetřovně. Sestra mne oslovila: „Jděte dolů do bufetu, kupte si dva horké šálky čaje, rychle je vypijte a přijďte rychle nahoru. Dostanete prášek, já vás zabalím a budete se potit“ (spoluúčast). Zranil jsem se rovněž na dlani ruky, byla mi sešita a do zacelení rány jsem nepracoval v dílnách. V zimě nám byl organizován (účast povinná) lyžařský výcvik v Beskydech v prostoru Velkých Karlovic. Ubytování bylo v dřevěné horské chatě, v místnosti nás bylo asi dvacet. Při nástupu byla zdravotní prohlídka a v případě úrazu bylo zabezpečeno nezbytné ošetření. První dva dny byla instruktáž, pak jsme lyžovali volně. Při odjezdu jsme si věci naložili do batohu na záda a sjeli z chaty dolů na lyžích k připraveným autobusům.

Vzpomínám si ještě na jeden zážitek. Po válce bylo možné volně vstoupit do vysoké administrativní budovy – tehdy zvané mrakodrap. S kamarádem jsme jí několikrát navštívili, ze střechy budovy byl pěkný pohled na Zlín. Mimo rychlovýtahy byly v budově i dva paternostery. Jednou nás napadla klukovina, že se budeme v budově honit. Každý vstoupil do jiného paternosteru a vzájemně jsme se hledali a přitom přebíhali z jednoho do druhého v různých patrech. Zjistil to samozřejmě služba konající pán a začal nás nahánět. Vždy nás občas uviděl, ale nepodařilo se mu nás chytit – stačili jsme včas utéct, jakmile jsme nahánění zjistili. Již v roce 1945 byla v Břeclavi založena Vyšší průmyslová škola elektrotechnická a strojní. V roce 1946 se ve Zlíně vyskytovaly úvahy o přemístění elektrotechnické části Baťovy školy práce ze Zlíně do Mohelnice. To mne příliš nepotěšilo. Rozhodl jsem se přihlásit do břeclavské školy, protože to umožňovalo denní dojíždění. Po složení přijímacích zkoušek jsem byl přijat a v září roku 1946 jsem začal studovat elektrotechnickou třídu. Zároveň se mnou začali zde také studovat dva moji spolužáci ze Zlína. Při vzpomínkách na Baťovu školu práce musím říci, že v učňovských dílnách jsme systematicky prošli ručními pracemi i obsluhou strojů, navijení elektromotorů a dalšími pracemi. Škola měla dobrou úroveň, to se projevilo i v tom, že první ročník na průmyslovce jsem absolvoval celkem bez námahy. S některými spolužáky ze Zlína jsem se setkal jak na vysoké škole, tak i později v životě. Na čas strávený ve Zlíně jsme si rádi zavzpomínali, většinou na to dobré a zajímavější. Ing. František Dostoupil

Římskokatolická farnost

Když jsem na Velikonoční neděli odpoledne po požehnání šel pěšky z Hustopečí do Staroviček a vinicemi zpátky, znovu jsem si uvědomil, že pro Boha není žádná farnost nebo obec malá nebo velká, špatná nebo dobrá. Není kousek země, kterou by Bůh nestvořil a nemiloval. Není člověka, pro kterého by nezemřel na kříži. Nerozhodují počty stavy a čísla, ale Boží láska a ta je našťastí nezničitelná a na nás lidech nezávislá.

Cestou člověka napadají ohledně farnosti i praktičtější věci. V kostele probíhá stratigrafický průzkum, který by měl odhalit jednotlivé vrstvy omítek a odkryt možné malby, které jsou pod omítkou skryty. Toto opatření je nutné udělat u starobylých kostelů vždy

dříve, než se znovu interiér kostela vymaluje. Kromě výmalby kostela je také v plánu očistit kamenné schody oddělovací presbytář a loď kostela. Obě akce se však budou realizovat jen za předpokladu, že se povede sehnat patřičné finanční prostředky z dotací Ministerstva kultury, protože přes veškerou finanční velkorysost farníkům, by farnost sama vymalování kostela nebyla schopna zaplatit.

Farnost ale není především kostel, ale farnost jsou lidé. Rád jsem cestou do Staroviček vzpomínal na naše první farní shromáždění, které bylo letos v lednu v přísálí kulturního domu. Ani jsme se do přísálí málem nevydali. Harmonika, svařák a cukroví udělalo své. Pozpívali jsme, povykládali a

popřemýšleli co a jak ve farnosti dál. Jedním z nápadů, který zazněl a který by stál za realizaci je udělat farní grilovací posezení na farním dvoře. Tentokrát už ne se svařákem a cukrovím, ale s vínem a naloženým masem. Jedním dechem je k tomuto nápadu třeba dodat, že na farním dvoře už asi několik desetiletí nikdo neseděl a je poměrně zarostlý bezem. Věřím, že když se nám loni povedla opravit podrovnávka kostela poradíme si i s farním dvorem.

Jsem zvědav, zda až zase půjdu na Hod Boží pěšky do Staroviček, budu přemýšlet o tom samém nebo se mi budou honit hlavou další úkoly a nápady.

Pavel Kafka, farář

Začátky televizního vysílání ve Starovičkách

Technické počátky televize jsou vskutku dávné. V Anglii se objevuje první použitelné zařízení tohoto typu už v roce 1925 (v USA v roce 1928). Pravidelné televizní vysílání bylo zahájeno v roce 1936.

V Německu se objevuje první televize na počátku 30. let a v roce 1936 se z olympijských her v Berlíně uskutečnil první sportovní přenos německé televize. V souvislosti s experimentováním s přenosem obrazu na dálku se i v Československu ještě před 2. světovou válkou poprvé podařilo zachytit televizní signál z berlínského vysílače v době, kdy bylo přenášeno dění ze zmíněných olympijských her – signál byl zachycen fyzikem prof. Fáberou na Sněžníku v okolí Děčína. Další vývoj televize u nás a jeho konkrétní výsledky přerušily válečné události. Po válce byl vývoj obnoven a první pokusné vysílání televize v Československu se konalo 23. března 1948.

Pro první televizní vysílač byla v roce 1953 adaptována pražská rozhledna na Petříně, odkud však signál do Staroviček ještě cestu nenašel. Veřejné zkušební televizní vysílání z pražského improvizovaného studia v Měšťanské besedě bylo zahájeno 1. května 1953 – čestný úkol pozdravit první diváky Československé televize tehdy připadl herci Jaroslavu Marvanovi.

K pravidelnému vysílání u nás dochází 25. únorem 1954 a vysílání tehdy sledují první 3000 majitelů televizí z Prahy a nejbližšího okolí. Nedostatek součástek, hlavně speciálních elektronek, však neumožňoval zahájit skutečnou sériovou výrobu televizorů. Stádium masovějšího šíření televize časově spadá až do poloviny 50. let minulého století. To se zároveň hledají po počátečních programových improvizacích i zákonitosti programové tvorby, postupně dochází i ke zdokonalování televizního studia a vysílací techniky.

I když název článku nás přímo zavádí do starovičského televizního pravěku, nebude nezajímavé a možná pro mladší generaci i prospěšné, připomenout si pár skutečností obecnějších.

Málokterá dědinka, a ani ne Starovičky, se může pochlubit tím, že tam měli televizor úplně s počátkem našeho veřejného televizního vysílání. To tehdy vysílal pouze pražský Petřín a dosah jeho signálu byl omezený. Až od Vánoc 1955 se na televizních obrazovkách objevuje emblém ostravského televizního studia v podobě hornického kahanu, v listopadu 1956 se stylizovaným obrázkem bratislavského hradu přidává do televizní rodiny Bratislava, jejíž signál zamířil velmi brzy i na střechy s anténami starovičských stavení. O dalších pět let později, v červnu 1961, vzniká jako čtvrté studio tehdejší Československé televize brněnské televizní studio. Starovičští pamětníci si možná vzpomenou na jeho historicky první pořad Sedmikrásky nad Brnem, kterým studio zahájilo 6. července 1961 z dodnes fungujícího televizního studia Typos své vysílání. Od 25. února 1962 uzavřelo tehdejší společnost našich televizních vysílačů televizní studio Košice.

Ti, kteří neměli doma televizor hned s počátky vysílání, nemají čeho litovat. V prvním roce vysílání /1954/ se vysílaly týdně necelé čtyři hodiny, potom vysílala televize pouze tři dny v týdnu / v létě jen dva dny /, což bylo zhruba devět vysílacích hodin. V roce 1955 se počet vysílacích dnů v týdnu rozšířil na pět, v roce 1957, kdy

foto: první televizor s radiopřijímačem a dole monoskop pro seřizování obrazu

se objevují první televizory i ve Starovičkách, byl celkový týdenní vysílací čas něco přes třicet hodin – uvedená čísla vysílacích časů nelze průměrovat sedmi

dny v týdnu, protože každý den se nevysílalo. Až teprve od Vánoc 1958 televize své pořady, samozřejmě že na jednom programu, vysílala po celý týden – ne však od rána a ne do noci.

Souběžně s rozvojem televize přibývalo i diváků. Dle vyjádření pracovníků televizního archivu v Praze se počet majitelů prvních televizorů v roce 1953 nepodařilo zjistit. Koncem roku 1954 se chlubí doma televizorem již 3 833 rodin, během jednoho roku toto číslo narostlo téměř desítkrát. V roce 1962, to už i se Starovičkami, je to již přes 1 milion televizorů, před polovinou 60. let jsou přihlášeny 2 miliony majitelů televizorů.

Mluvíme-li o koncesionářích a poplatcích, vězte milí čtenáři Starovičského zpravodaje, že rok 1954 byl bez poplatků, od roku 1955 činila jeho výše 15 Kčs, v roce 1961 je to 25 Kčs, v roce 1991 pak 50 Kč, v roce 1997 je to 75 Kč, v roce 2005 rovných 100 Kč, v roce 2007 se navyšuje na 120 Kč a od roku 2008 je to i dnes platných 135 Kč. Přes tato různá čísla se však chci dostat k prvním starovičským televizorům, které jistě v prvních statistikách zahrnuty být nemohly, protože zde ještě žádný televizor nebyl.

foto: Prátův dosud hrající Athos

Prvním majitelem televizoru ve Starovičkách byl Metoděj Drbola z domu vedle dnešní prodejny mikulovské Jednoty, dnes již nestojícího. Televizory v té době běžně v obchodech nebyly a sháněly se protečně ledakde a ledajak, dokonce až v Bratislavě – tak v létě 1957 přivezl Drbolovým první starovičský televizor, tehdy majestátný Athos, žlutý spartak paní Marie Škrobákové, právě z Bratislavy. Paní Škrobáková dnes s úsměvem vzpomíná, i když tenkrát jí do smíchu možná nebylo, jak bloudili s panem Drbolou po Bratislavě, jak zajižděli do úzkých jednosměrných uliček a obchod se slíbeným televizorem ne a ne najít.

foto: Mánes 4102

Když jsem si povídal s velmi příjemnou dnes 85 letou paní Marií Drbolovou v jejím královopolském brněnském bytě o starostech a radostech prvních starovičských majitelů televizoru, dověděl jsem se mnohé. Je zajímavé, že první tři starovičské televizory byly zn. Athos a všechny byly z Bratislavy. Athos byl tehdy jakýmsi šlechticem mezi v té době vyráběnými televizory, stál rovné 4 000 Kčs, což byly tenkrát

dost velké peníze. Tehdy se „chytala“ ve Starovičkách vlastně jen Bratislava a monstrozní televizní antény, čnějící vysoko nad střechami a dávající celému okolí na vědomí, že „tam už mají televizor“, musely být neustále různě výškově seřizovány a natáčeny správným směrem – ty se kupovaly většinou zároveň s televizorem, později si je šikovní kutilové zhotovovali sami. Drbolovi měli svůj Athos umístěný v kuchyni na umývacím stole, a pokud se vysílalo, tak běžel. Látkový obal, který se tehdy prodával navíc a měl chránit televizor před prachem, párou či sluncem, u Drbolů nebyl zapotřebí. Obraz se už mohl sledovat i z větší vzdálenosti než dva metry, což u nejstarších televizorů kvůli řádkování a ostrosti obrazu nebylo možné, nemusely se již při vysílání stahovat rolety, dávat na okno firhaněk či jinak v místnosti zatemňovat. Televize byla tehdy velká vzácnost a atrakce, takže přicházivali i sousedé, známí či kamarádi. Možná to nebylo majitelům „televizního zázraku“ vždy po chuti – i když možná, jak komu. K Drbolům „choďvala na televizi“ ona majitelka tehdy rok starého žlutého spartaku Marie Škrobáková, odnaproti Štěpánka Buchtová a rovněž naproti bydlící Potůčci, pan řídící Krejčí s manželkou, jistě i další vděční diváci. Ve Velkých Pavlovicích žijící vnuk Metoděje Drboly vzpomíná na mistrovství světa ve fotbale v roce 1958, kdy se před jejich Athosem tísnilo na třicet fotbalu lačných starovičských občanů. Ale i „náhodní“ zvědaví kolemjdoucí se zastavili, aby se podívali na ten zázrak tehdejší techniky. Drbolovy děti se dívaly na své dětské pořady, na večerní, zvláště pak ty s hvězdičkou, se dívat nesměly. Velkou sledovanost měla v pionýrských začátcích televizního vysílání pravidelná zpravodajská relace Televizní noviny, pravidelně vysílané od června 1958 vždy v 19 hodin. Jejich předchůdcem byly od října 1956 vysílané Televizní aktuality a zpravodajství /TAZ/. Současně s Televizními novinami se jako nedílná součást denního zpravodajství na televizních obrazovkách objevuje náš nejstarší televizní pořad spolu s Večerníčkem vůbec – Branky, body, vteřiny.

Obraz často skákal, nepřiměřeně zrnit, musel se, nejlépe před vysíláním v době mimo vysílání na obrazovce stále svítícího monoskopu /viz obrázek č.1/, horizontálně i vertikálně seřizovat, časté na obrazovce byly tzv. koberce či v nejnepříjemnějším okamžiku se obraz ztratil úplně. Vzdor tomu, že první televizory byly dosti poruchové a hodně zlobily, první starovičský Drbolův Athos nebyl za celou dobu provozu v opravě, která pro Starovičky a okolí tehdy sídlila v přízemí hustopečské radnice a i pozdější starovičské, stále ještě dost poruchové televizory sem jejich majitelé porůznu vozili, často i na kárách. První starovičský televizor spolehlivě hrál i po jejich přestěhování v roce 1958 do Brna a dosloužil až v roce 1962 – kde skončil, si nikdo z Drbolů už nepamatuje.

Starovičky v prvních televizorech sledovaly se zájmem nejen hokejové přenosy, ale ve velké oblibě bylo především krasobruslení – především éra Karola Divína, dnes 73 letého, 11- ti násobného mistra Československa, ve své době jednoho z nejlepších krasobruslařů světa, stále se ještě angažujícího v mužském vrcholovém krasobruslení. Bydlí nedaleko v brněnských Kohoutovicích a zašel jsem za ním zavzpomínat na jeho oslnivou kariéru, ale především i na s jeho osobou spojené začátky sportovních televizních přenosů ve Starovičkách tak oblíbených. Připomněl, že začínal bronzovou medailí z mistrovství Evropy v italském Bolzanu v roce 1954, následovaly bronzové medaile z mistrovství Evropy 1955 z Budapešti, 1956 v Paříži, stříbrná medaile z mistrovství Evropy 1957 ve Vídni, ve Starovičkách obdivovaná zlatá medaile z evropského šampionátu 1958 v Bratislavě, zlatá medaile z ME 1959 z Davosu, stříbrná medaile ze zimních olympijských her 1960 v americkém Squaw Valley, a tak bychom mohli pokračovat – skromně zavzpomínal na svou slávu a nezapomněl pozdravovat čtenáře Starovičského zpravodaje.

Speciální programový časopis tehdy žádný nevycházel, dokonce se, i když tenkrát skromný televizní program, nezveřejňoval ani ve všech novinách – to až od července 1958. „Co bylo, na to se dívali“, dovzpomínala paní Drbolová. Půjčil jsem jí k přečtení všechna dosud vyšlá čísla Starovičského zpravodaje, poděkoval jsem jí za příjemnou hodinku vzpomínání a rozloučil jsem se.

Athos, vyráběný v Tesle Pardubice již s relativně větší obrazovkou /27 x 36 cm/, si nevyžadoval novinku, která ne že by byla nezbytně nutná, ale šlo spíše o jakýsi módní výstřelek televizní pseudotechniky – televizní lupu. Ve Starovičkách ji nikdo neměl, protože obrazovky, zvláště pak u Athosů, už byly přece jen větší. Televizní lupa byla spojená plankonvexní čočka umožňující pozorovat obraz na malých obrazovkách nejstarších televizorů jakoby zvětšený lupou. „Lupa“ byla zhotovena z plexiskla, byla dutá a kvůli čistému obrazu se vrchním otvorem plnila pěti litry destilované vody – připomínala vyboulený termofón ze skla s podstavcem a umísťovala se před televizní obrazovku.

Zrovna tak jako byly módní televizní lupy, byla módní i barevné fólie, které se jakoby navlékaly na obrazovku a jejich červený, modrý, zelený a žlutý pruh měly budit iluzi barevného televizního přenosu – takže obličej mohl být modrý, stromy červené apod., ale bylo to barevné! Toto „vylepšení“ první starovičský Athos měl.

televizor [Tesla 4001A](#).

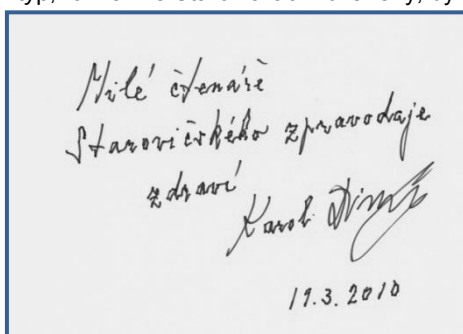
V pořadí druhým koncesionářem ve Starovičkách, rovněž majitel Athosu, byla rodina Drbolova „z vily“. I oni ho přes známosti přivezli z Bratislavy – tatínek Drbola do Zaječí vlakem, a protože to bylo v zimě, ze zaječského nádraží na saních. Kromě jediné tehdy možné přijímané Bratislavy byli však v něčem výjimeční. V polovině 50.let začala rakouská televize také vysílat z vysílače Kahlenberg u Vídně a televizní fandové jižní Moravy rychle zjistili, že videňský signál je možné zachytit i tady. Stačilo připojit patřičný konvertor, jakož i větší televizní anténu na příjem Vídně a začala éra, kdy se chodívalo k movitějším sousedům i na rakouskou televizi. Těmi, kteří uměli německy, byla především sledována zpravodajská relace Zeit im Bild. Do „vily“ se však na televizi nechodilo, jak se mně svědila paní Drbolová – snad proto, že to byl „kraj dědiny“ a zřejmě si to ani nepřáli. Rovněž si nevzpomínají, kam se jejich Athos poděl.

Zato třetí starovičský televizor a jak jinak než Athos a jak jinak než z Bratislavy, objevivší se na jaře 1958 v rodině Ondřeje Práta, nejenže ještě existuje / viz fotografie /, ale dokonce ještě hraje. Děda Prát, který každý šroubek, každý drátek, hřebík, každou včičku i zdánlivě již nepotřebnou pečlivě schovával, i když v té době ještě dobře hrající Athos vyměnil za modernější Dajánu, doslouživší Athos pečlivě zabalil, uložil do původní obrovské krabice a uschoval na půdu. Tam jsem ho před léty objevil, rozbalil a jako milovník starých věcí jsem ho přemístil do našeho brněnského bytu. Tady ho opečovávám a chci-li si zavzpomínat na mládí, i když vím, že už se tam neobjeví Karol Divín či Hanka Mašková, ani ne Tři chlapi v chalupě s dědou Potůčkem či fotbalová Zbrojovka / tehdy ZJŠ Brno / na fungl novém lužaneckém stadionu i s prvními sem dojezdy Závodu míru nebo o pár let mladší oblíbená soutěž Zpívá celá rodina s Vladimírem Dvořákem, na obrazovce se tehdy často objevující dr. Jan Pixa, reportáže z prvních brněnských strojírenských veletrhů či Pohádky ovčí babičky. Athos zapnu a zavzpomínám. Pamětníci si možná vzpomenu i na pravidelná vysílání pro mateřské školy, pro pionýry, pro zemědělce, na tehdy oblíbený pořad Písníčky kolem nás, na Kameru na cestách, 10x odpověď,

Pekelně se soustředí, na pondělní bratislavské dramatické večery či Nedělní chvíli poezie. Prátův Athos měl své místo v ložnici, kde tehdy Zdenička Prátová s Aničkou Kostrhounovou sledovaly nedělní dopolední Pionýrské vlašťovky, zatímco večerní Tichý Don sledoval s Prátovými pan řidiči Krejčí a Zdenička tajně načuhovala zpod peřiny. Ani děda Prát o divácké návštěvy příliš nestál a antény nad střechou jeho domu č. 217 jsou původní a dodnes funkční.

Následovaly další Athosy v domě Aloise Kostrhouna a v domácnosti tehdejšího předsedy JZD Josefa Škrobáka. Pak nastala éra Mánesů – první se objevil v rodině Josefa Sadílka, následovali Hyclovi a starovičská televizní rodina se začala rozrůstat. Kronika obce Starovičky uvádí, že v roce 1961 se počet televizorů ve Starovičkách rovnal číslu 54, v roce 1963 zde bylo televizorů už 79.

Mánes 4102 byl tehdy moderním televizorem, který v letech 1957-59 vyráběla Tesla Strašnice, měl obrazovku 21 x 28 cm a stál 3 200 Kč. Odvozený typ, rovněž ve Starovičkách rozšířený, byl

Aleš s obrazovkou o úhlopříčce 36 cm.

Je zajímavé, že v převážné spoustě dědin se objevovaly první televizory na faře a ve škole, zatímco ve Starovičkách tomu tak nebylo. Na jaký pořad se první starovičští koncesionáři dívali, se asi už nedovíme. Začátek celostátního vysílání 1. května 1953 se však příliš nepovedl. Původně plánovaný Moliérův Lakomec s Františkem Filipovským musel být na poslední chvíli pro technickou záadu v tehdejší televizní technice zrušen a ředitel televize K. Kohout rozhodl a přinutil Fr. Filipovského, aby četl z Moliéra aspoň monolog – to bylo první, co bylo v počátcích televizního vysílání u nás k vidění a slyšení.

Nelze se nezmínit ani o nejstarším pořadu naší televize – o stále, jistě i současnými starovičskými dětmi a možná i dospělými, oblíbeném Večerníčku. Večerníčkovská znělka s hláskem Večerníčka, který tehdy propůjčil pětiletý klouček od Prahy, je naší nejstarší televizní znělkou a jednou z nejstarších v Evropě – pochází ze srpna 1965. Postavička Večerníčka je dílem Radka Pilaře. Večerníček je nejžádanějším prodejním programem naší televize a vysílá se doslova po celém světě.

Krátce se vrátím k prvním typům televizorů, které však Starovičky minuly. Nové miniaturní sedmikolíkové elektronky byly u nás vyvinuty až v roce 1952 a Tesla Strašnice jimi osadila náš první televizor Tesla 4001 A s obrazovkou 15 x 20 cm /viz obrázek/. Jeho cena byla 2000 Kč /před měnovou reformou v květnu 1953 stál náš první televizor 10 000 Kčs/. V roce 1954 byl vybaven týž typ televizoru i radiopřijímačem s pamětníkem známým zeleným „magickým okem“ / viz obrázek /. Naším třetím typem televizoru z pardubické Tesly z roku 1956 byl Akvarel 4202 A, u něhož bylo možné vypnout v případě nekvalitního obrazu obrazovou část a přijímat jen zvukový doprovod. Za zmínku snad stojí i náš tehdy největší televizor Narcis vyráběný v letech 1961 – 1964 s tehdy nevídanou obrazovkou 37 x 48 cm. V průběhu 50. let nejenže televize neustále rozšiřovala vysílací plochu, ale nabízela divákům stále atraktivnější podívanou. Začíná víc a víc pronikat do našeho soukromí a rozhodovat o našem volném čase. Jistě si, milí čtenáři Starovičského zpravodaje, vzpomínáte na bliskavá namodralá světélka všech těch dalších Oravanů a Krivánů / prvních to televizorů vyráběných na Slovensku /Ametystů, Kamélií, Azuritů, Lotosů, Pallasů, Jantarů, Daján či sovětských televizorů Temp 2, Známja či Ogoňok – většinou to byly obrovské televizní skříně /současný Sharp s obrazovkou o úhlopříčce 150 cm je „hluboký“ pouhé 3 cm/. Možná si Starovičští vzpomenu, jaký že ten svůj první televizor vlastně měli, kde ho měli, na co se rádi dívali.

Od 10. května 1970 zahájila Československá televize vysílání 2. programu, objevují se první přenosné televizory. První barevné vysílání začíná v roce 1954 v USA, v západní Evropě pak v roce 1967. Začátkem 70. let se k nám začínají dovážet sovětské, velmi nekvalitní barevné televizory Rubín. Naším prvním barevným televizorem byl Tesla Color 4401 A s obrazovkou 39 x 50 cm a barevné vysílání je u nás zahájeno 9. května 1973 vystoupením Karla Gotta ve Slaném. Od poloviny 80. let mizí i ze starovičských domácností černobílé televizory a nastupuje „barva“. První starovičský barevný televizor se objevil v roce 1975 v rodině Ladislava Ovíška a byl to sovětský Rubín.

Jako všude, i ve Starovičkách, televize více a více konkuruje kinu. Kino u Šmaků se udrželo do konce 70. let, kino ve škole do poloviny 80.let ,až ho vlastně ze života Staroviček televize zcela vymazala.

Nejen starovičské kino, ale i televizní začátky jsou už jen fragmentem minulosti spojené s nenávratným dětstvím a mládím mnohých z Vás, milí čtenáři Starovičského zpravodaje.

PhDr. Ladislav Valihrač březen 2010

Postřehy odjinud

Egypt

Jak je v naší vesnici veřejně známo na Sportovním a maškarním plese jsem v tombole vyhrála zájezd do Egypta. Jako poděkování fotbalistům za tuto krásnou cenu mi dovolte podělit se s Vámi o své zážitky a třeba vás tak motivovat k účasti na příštím ročníku Maškarního plesu, který určitě bude minimálně stejně zábavný a na ceny bohatý, jako byl ten letošní. Věřte, že už teď se na něj těším.

Abych se v tak daleké zemi sama nebála, nabídla jsem polovinu své výhry Tomáši Dolákovi a jelikož se taková nabídka neodmítá, 5 dní po plese už jsme měli vybráno a zapláceno. Využili jsme nabídky z Last minute a vydali se do Taby, která má velmi příjemnou a strategickou polohu. Jsou tu jedny z nejkrásnějších (turistům volně přístupných) pláží ke šnorchlování. Cesta do Káhiry je odsud dokonce kratší než z oblíbené Hurghady (i tak ale trvá asi 5 hodin) a navíc máte možnost navštívit Petru – růžové skalní město, nebo se podívat do svatého města Jeruzaléma, ten je důležitým poutním místem pro Židy, Křesťany i Muslimy. Bohužel z organizačních důvodů jsme stihli podniknout pouze tzv. „Jeep safari“ a výlet do Káhiry a k pyramidám v Gíze.

I když rozhodování a volba výletů byla složitá, nakonec jsme se rozhodli právě pro Káhiru - zřejmě z toho důvodu, že pro většinu z nás je Egypt synonymem pro pyramidu a poušť. Byl by tedy hřích být v Egyptě a nevidět pyramidu. V Egyptě je ovšem kromě těch v Gíze, evidováno asi 100 dalších pyramid. Egypt je ale země, která má spoustu dalších kulturních pokladů a byla by škoda je přehlížet.

Egyptané byly vždy národem zručným a inteligentním, ostatně důkazem je i to, že ani nyní nejsme schopni pochopit, jak dokázali postavit tak monumentální stavby. Cheopsova pyramida (nejvyšší z pyramid v Gíze) dosahuje výšky 137m a do roku 1300 byla nejvyšší stavbou světa. Je neuvěřitelné, že si dokázala své

prvenství udržet zhruba 3,5 tisíce let. V dnešní době nám podobné rekordy nevydrží snad ani tak dlouho, abychom je stihli přepsat ve slavné Guinnessově knize rekordů.

Další z výrazných vlastností Egyptanů je jejich víra - i ve starověku byly často označovány jako nejzbožnější národ světa. Dokonce i jeden z prastarých názvů Egypta zněl „Ta nutjeru“ tedy „Země bohů“. Další z názvů „Ta meri“ (Milovaná země) je také velmi výmluvný. Egyptané si vážili své země a úrodné půdy kolem Nilu, kterou mohli obdělávat. Vždyť uprostřed pouště byla tato černá půda téměř jako zázrak.

I v současném Egyptě najdete připomínky této slavné historie na spoustě míst. Tak jako největší historické památky zůstaly v srdci Egypta, tedy kolem Nilu, tak i v srdcích Egyptanů zůstává hrdost a láska ke své zemi. A není divu, je to země plná kontrastů a skrytých krás.

První pocity, když dohlédnete na egyptskou půdu, jsou velmi různorodé - nadšení a zvědavost se mísí se strachem, nejistotou a stísněností. Pociťujete jakousi lítost nad polorozpadlými - nebo možná nedostavěnými - domy. Při pohledu na stáda koz v poušti přemýšlíte nad tím, kde se tady vlastně pasou, zda jsou schopny strávit to suché kamení, protože to je to jediné, co vidíte.

Potom vás autobus - v koloně a s policejním doprovodem - přiveze do hotelu, který je naprostým opakem všeho, co jste po cestě viděli. Je to přehlídka luxusu a bohatství. Mramor, obloukové klenby, bazény, zelená tráva, palmy, květiny všech barev... To vše vprostřed suché a větrné pouště. Osvěžující oáza, zpívající ptáci, bohaté stoly, neustále otevřené bary, diskotéky, aerobic...

Přes hlídky a závoře před areálem hotelu - jen takhle z dálky - sledujete podivné přibytky se střechem z palmových listů, které ve Vás umocňují pocit nepatřičnosti. Jako byste zdejší domorodcům obsadili jejich oázu a vystěhovali je do chudých chatrčí. Fakt je ovšem ten, že cestovní ruch je pro Egypt jedním z největších zdrojů příjmů (spolu se zemědělstvím a vývozem ropy). Tomu samozřejmě odpovídá i honosnost hotelů pro turisty.

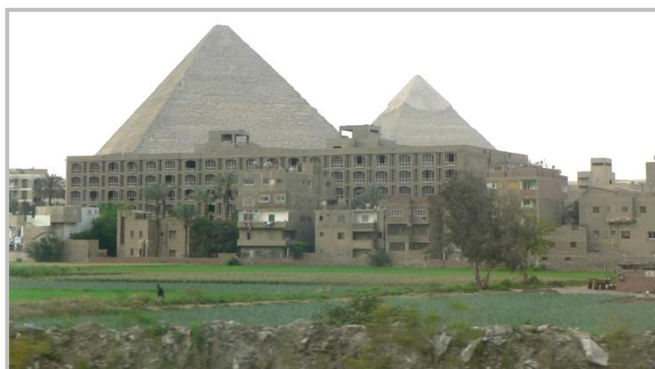
Káhira a Pyramidy

Káhira (hlavní město) je stejně kontrastní jako celá země. Na silnicích potkávéte naleštěné Mercedesy z nejnovějších řad hned vedle oslího povozu. Vozidla se vejdou i čtyři vedle sebe a nikomu nevadí, že jsou tu jen tři jízdní pruhy. Všichni blikají a vytrubují, koně a oslci klidně táhnou svoje náklady, lidé se proplétají mezi auty nebo sedí na korbách pikapů, sem tam si hledá cestičku nějaký ten cyklista, často se zajímavým nákladem. Všechno to působí jako hrozný zmatek, ale vypadá to, že Egyptanům to jednoduše vyhovuje a mají vše naprosto pod kontrolou. Já bych tam bez nehody zaručeně neujela ani kilometr.

Ve dne na nás město působilo tak trochu depresivně, zanedbaně a špinavě. Je tu spousta domů rozbořených, snad ještě od zemětřesení téměř před dvaceti lety. Bohužel majitelé pravděpodobně nemají dostatek prostředků na jejich opravu, a tak chudší vrstvy obyvatelstva bydlí v Káhiře i na hřbitově. Egyptané totiž pohřbívají své mrtvé tak, aby se i po smrti měli jako za živa a tak místo hrobek staví domy s několika místnostmi. Takže na hřbitově zahlédnete pár satelitů... Další běžný pohled je na bytové domy, kde horní patro má teprve asi metr obvodového zdíva (a zřejmě tomu už nikdy nebude jinak) a byty už mají své obyvatele - důvod je prostý - z nedostavěných domů se neplatí daně a k jejich obývání není třeba kolaudace. Navíc v zemi, kde je 300 dní v roce víc než teplých a slunečných je střecha zcela zbytečným přepychem. Tyto byty jsou v Káhiře snad jediné, které (z pochopitelných důvodů) nemají klimatizaci.

Zato v noci je Káhira městem z 1000 a 1 noci. Zahalená do kabátu utkaného z milionů světél. Jsou tu stovky osvěcených minaretů, z nichž se při setmění ozývá mohutné svolávání muslimské části obyvatel (tedy 90%) k večerním modlitbám. Zatímco aut na silnicích večer mírně ubývá, lidí výrazně přibude - vždyť je to přeci 20-ti milionové město! V ulicích a na tržištích se ve světelnosti a barevnosti předháně tisíce obchůdku, stánků a kafetérií.

Pokud si někdo z vás (stejně jako doposud já) představuje pyramidu romanticky stojící

v pusté poušti, musím vás vyvézt z omylu. Tyto monumentální stavby jsou už v podstatě součástí Káhiry a nacházejí se na jejím okraji. Stačí přejít silnici a jste v centru dění, restaurace, kavárny, parfumerie, papírárny... Můžete v klidu poobědvat v restauraci s výhledem na ony divy světa.

Samozřejmě, že jsou pyramidy naprosto úchvatné, ovšem všudybyli prodejci všeho možného vám nedopřejí ani krátký okamžik k tomu, abyste mohli vstřebat jejich kouzlo a pocítit závan slavné minulosti. Obdarují vás znenadání a zcela zdarma, zanedlouho přiběhnou a chtějí být rovněž obdarováni – samozřejmě nejlépe nějakým tím dolarem. Debaty o vrácení „darů“ a penězích většinou neberou konce a jsou velmi náročné, proto je lepší se s nimi vůbec nebat a tak nějak elegantně všechny tyto prodejce ignorovat. Další zajímavost je, že místní se víc než u pyramid chtějí fotit s námi turisty, často jde opravdu jen o tu fotku, žádné okrádání, nebo podfuky, ale i fotografování je někdy náročné, já jsem se takhle na chvilku dostala do zajetí několika studentů a bylo velmi těžké, se z něj vymanit.

Prý vůbec nejhorší co můžete udělat, je chtít se podívat na pyramidy z hrbu velblouda. Majitelé těchto překrásných zvířat si nechají zaplatit předem - po vykonání cesty ovšem chtějí zaplatit znovu, jinak vás nenechají „vystoupit“. Můžete se tedy dostat do situace, kdy budete mít 3x objeté pyramidy, budou Vás bolet záda, boky a spousta dalších částí těla, a budete muset zaplatit za 3 cesty velbloudovi a za tu trojitou hromadu trpělivosti i jeho průvodci. Takže zkrátka, u památek se nákupům i těmto zážitkům raději vyhýbejte. Na tržišti ovšem zase nemějte strach, smlouvání se očekává a není až tak náročné.

Po těchto zkušenostech, většina turistů považuje Egyptany za „otravné křiklouny“, ovšem já bych se podobným soudům vyhнула velkým obloukem. Ani z daleka se nedá říct, že by se takto chovali všichni. A ta hrstka prodejců v podstatě jen dělá svou práci a dělají ji s velkým nasazením a velmi zodpovědně! To samé platí i o zaměstnancích hotelu, jsou vždy připraveni splnit s úsměvem téměř každé vaše přání. Jsou pracovití, milí a příjemní.

Jeep safari

Jak už jsem zmiňovala na začátku, dalším výletem bylo tzv. „Jeep Safari“, což byl velmi příjemný a opět různorodý výlet džípem, kdy nás místní průvodce a řidič odvezli do jedné z původních oáz – lépe řečeno kousek k ní - a zbytek cesty – asi 20 min. jsme dojeli na pouštních korábech – velbloudech. Zkušenost to byla velmi zajímavá, Tomáš z velblouda opravdu (ne)spadl, jak se tu povídalo. V oáze nám připravili pravý beduínský čaj a ukázali nám svůj pravý poklad – tedy pramen vody. Tak trochu z dálky jsme měli i kratičkou možnost pozorovat poklidný život v srdci pouště. Mezitím samozřejmě místní děti žadonily o bonbóny a jiné sladkosti. Následovala asi hodinová projížďka pouští, kterou si náš řidič evidentně vychutnával a poctivě nás provedl po všech dunách v blízkosti. Nutno podotknout, že jeho schopnost ovládat auto v těchto podmínkách byla naprosto obdivuhodná!

Poslední zastávkou tohoto výletu byla pláž v Dahabu, což je prý jedna z nejkrásnějších oblastí pro šnorchlování. V moři je tu opravdu živo a nádherné barvy korálů i rybiček je možné pozorovat, když jednoduše stojíte po pás ve vodě.

Pokud máte pocit, že moje dojmy z Egypta jsou smíšené a dvojaké, vůbec se nemýlíte. Egypt je místo pro nás ve spoustě věcí nepochopitelné, ale má taky spoustu krás, divů a kouzel, které vás naprosto nadchnou. A tak jsem moc ráda, že jsem měla to štěstí a mohla se tam podívat.

Miroslava Tomková

foto: nahoře - výlet k oáze,
dole - parkování v Káhiře

Názory a komentáře

Dudek chocholatý

Společně s příchodem jarního počasí můžeme pozorovat také stále více se probouzející přírodu. A při tom lze spatřit nejednu zajímavost, jak dokládá nedávné svědectví všímavých pozorovatelů. Na počátku měsíce dubna byl ve Starovičkách spatřen vzácný pták dudek chocholatý. Nezaměnitelný, oranžově hnědý a černobílý zbarvený, s typickou vějířovitou chocholkou, s délkou těla 25-30 cm, jediný druh své čeledi. Při pohledu do encyklopedie dále zjistíme, že ideálním prostředím pro dudka je teplá otevřená krajina, od polopouští až po lesostepi a pastviny. Hnízdí v dutinách stromů a v oblastech, kde se rozšířil špaček obecný, jeho největší konkurent ve hnízdění v těsných dutinách, dudek musí většinou ustoupit.

Je rozšířen především v jižní části Evropy, Malé Asii až po Afriku. V ČR téměř vymizel, ojediněle se vyskytuje právě zde na jižní Moravě, v okolí Pálavy a Znojma. Dudek chocholatý je zařazen v Červeném seznamu ČR v kategorii ohrožený druh. (ZT)

Malý eko výlet

S celou rodinou jsme si vyšlápli v jeden krásný slunečný víkendový den, přes zahrádky a následně podél Štinkavky na Podkovu, s cílem jít tuto trasu i zpět a sbírat vše plastové. Bylo toho téměř pytel. Je jasné, že PET lahve, které byly nasbírány podél Štinkavky tam nebyly ponechány, ale nafoukány větrem. Kde je vzal vítr? Tam kde je nechal člověk. Ale zaručeně nejvíce bylo posbíráno v místech, kde bývá společná

řepa a brambory. Nebudme takoví, odnášejme tento téměř věčný produkt jménem PLAST z míst, kde by neměl být. Téměř pokaždé, když se vydám do nejzašších koutů našeho katastru, tak se dívám jak někteří, v dnešní době sběrných dvorů vyhodí ledničku (u dálnice), vybourané modré kachličky (u vlaku na starém mostě), čtyři igelitky všeho možného (na Malé straně u šakvajdy) a nebudu raději přemýšlet, po kom jsou

plechovky, sáčky, PET lahve a kloví co všechno v mezích u družstevních vinohradů. A když obec nechala dvakrát mulčovat Svodnici a zasadit stromky, tak by se dalo ještě tento příkop, ve kterém mimochodem pozoruji již druhý rok malý potůček, ručně vyčistit od všeho co nám bylo ukryto před zraky v palaši. Mnoho zdaru při eko výletu za dálnicí, kde máme vysavače, televizory a monitory.

rodina Panicova ml.

Ano, uznávám, nadpis tohoto příspěvku není zrovna originální. S podobným označením se setkáváme dosti často a není důležité, zda je tímto slovním spojením označováno období spojené s převratnými vynálezy, s významnými společenskými změnami, či zda je takto označena karikatura chování některých jedinců, jak vidno např. v populární české filmové komedii. Ke které variantě se zmiňované označení vztahuje v níže uvedeném případě, to ponechám na posouzení čtenářů.

Jak si jistě většina z nás povšimla, tak v současné době je velice populární návrat k vytápění rodinných domů pevnými palivy, především dřevem. V mnoha domácnostech si kromě nainstalovaného plynového topení pořizují majitelé domů také moderní kotle, kamna či krby na dřevo. No, proč ne. Vytápění dřevem je v současné době daleko výhodnější než vytápění jinými palivy. Až potud by bylo všechno v pořádku, kdyby ...

... kdyby v souvislosti s tímto faktem, nedocházelo k zajímavému jevu. Zdejší krajinou se začali prohánět motorizovaní muži - „starostliví otcové rodin“ s motorovými pilami, kteří ve snaze zabezpečit svou rodinu před mrazem, pokácí, na co přijdou. Nevadí jim, že po sobě zanechají zpustošenou krajinu, a už vůbec si nelámou hlavu s tím, že ten pokácený strom patřil někomu jinému. Jeden takový strom – letitá meruňka, stával ještě donedávna v zadních Zácích. Solitér, rostoucí přesně na hranicích katastru, vyjímající se celá

desetiletí na kopci, letos na jaře nedolal nájezdu jednoho z našich spoluobčanů. Při pohledu na zničený, zdravý strom, se člověk nemůže ubránit ironické poznámce. Přestože dotyčným pravděpodobně dělá problémy se shýbnout k zemi (což dokládá zanechaný 70 cm vysoký pahýl kmene), není mu zatěžko zničit, co nesázel. (ZT)

Seriál pro chovatele

Vážení chovatelé,
dnes se začneme věnovat třetí, nejobsáhlejší a možno říct, že také nejsložitější skupině nemocí našeho miniseriálu, **nemocem infekčním**, které si nejdříve rozdělíme na:

1. Nemoci způsobené **priony**
2. **Virové** infekce
3. **Bakteriální** infekce
4. Nemoci způsobené **houbami a řasami**.

Nyní mi dovoluť tyto původce onemocnění stručně charakterizovat.

Ad 1. Infekční agens, které se dosud nepodařilo spolehlivě izolovat, protože nemá některé ze znaků charakteristické pro běžné mikroorganismy (viry, bakterie, houby atd.).

Priony neobsahují žádnou nukleovou kyselinu, jejich jedinou známou stavební jednotkou je **prionový protein**.

Nukleové kyseliny (objevené v roce 1871) jsou nositelkami dědičné informace.

Jednou z nejznámějších nemocí, kterou priony způsobují, je BSE – „boviní spongiformní encefalopatie“ neboli nemoc šílených krav.

Ad 2. **Viry** jsou mikroorganismy, které nejsou schopny vlastní reprodukce. K tomu potřebují hostitelskou buňku, proto jsou viry obligátními intracelulárními (nitrobuněčnými) parazity. Jsou tvořeny molekulami **DNA** (deoxyribonukleová kyselina) nebo **RNA** (ribonukleová kyselina).

Živočišné viry obsahují vždy jen jeden druh nukleové kyseliny, a proto se této skutečnosti využívá při klasifikaci virů. Každá napadená buňka vytváří zpravidla několik desítek až stovek nových virů. Virová infekce má na hostitelskou buňku dvojitý dopad. Buď dojde k rozpadu a destrukci buňky nebo jde o přetrvávající infekci, kdy buňka produkuje stále nové a nové viry a přitom přežívá.

Ad 3. **Bakterie** patří mezi nejdříve poznávané mikroorganismy. Obsahují obě nukleové kyseliny **DNA i RNA**. Vyznačují se příčným dělením a dále pak citlivostí ke specifickým antibakteriálním látkám, které známe

jako antibiotika. Tato schopnost je podmíněna přítomností unikátní buněčné stěny, která např. virům zcela chybí, a proto virózy nelze antibiotiky léčit. Stále vyhovující je dělení bakterií na dvě velké skupiny podle zbarvení buněčné stěny „barvením podle Grama“, kdy se rozdělují na G+ (purpurově modré) a G- (červené). Ročně se objeví v průměru kolem 250 nových názvů bakteriálních druhů a z toho asi 25 % je medicínsky významných.

Ad 4. Infekční nemoci vyvolané **houbami** nazýváme **mykózami**. Jsou obvykle děleny na:

Povrchové mykózy, kdy houby napadají pouze keratinové vrstvy kůže a viditelné sliznice. Patří sem především dermatofytózy a kožní mykózy.

Podkožní mykózy, onemocnění probíhá jen v případě proniknutí infekce do podkoží, např. poraněním.

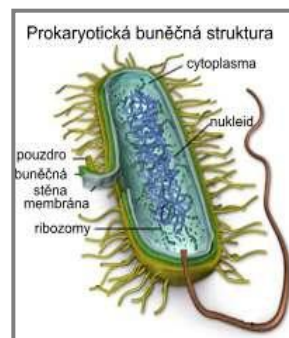
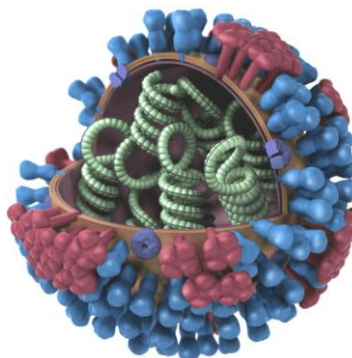
Systémové mykózy jsou houbové nemoci vnitřních orgánů a tkání. Nejrozšířenější z nich je kandidóza.

Většina hub se rozmnožuje nepohyblivě několika druhy spór. Onemocnění zvířat a lidí může vyvolat asi 300 druhů hub, ale jejich počet se stále zvyšuje.

Infekční onemocnění zvířat vyvolaná **řasami** jsou velmi vzácná.

Pro dnešní část našeho chovatelského miniseriálu je to vše, loučím se s Vámi a těším se na shledanou příště.

MVDr. Jiří Svobodný

obrázek: virus a bakterie názorně

Myslivecké sdružení Starovičky

Péče o zvěř v předjaří

Letošní zima byla ke zvěři krutá i v naší nížinné oblasti. Na mokré sněhu se při mrazech tvořil tvrdý škráloup, který znemožňoval zvěři dostat se k potravě. To se negativně projevilo na hmotnosti zvěře a celkové fyzické kondici. I přes intenzivní příkrmování v průběhu celé zimy ztratila zvěř většinu tukových zásob a po oblevě vyhledává každou příležitost k pastvě. Na srnčí zvěř číhá velké nebezpečí při pastvě na lánech řepky. Ta obsahuje látky, které způsobují srnčí zvěři zažívací potíže projevující se průjmy a končící mnohdy i smrtí. V honitbě se v průběhu března objevili

první zajíčci, jsou však citliví na mráz a promáčení, útoky drobných šelem a přemnožených krkavcovitých ptáků. Velké množství těchto malých zajíčků také zahyne pod velkou zemědělskou mechanizací při přípravě půdy a setí. Tyto negativní faktory lze jen velmi málo ovlivnit. Co však ovlivnit lze, je chování a hlavně pohyb psů se svými majiteli po honitbě. Při venčení psa by chovatel neměl v tomto období rodícího se nového života pouštět psa z vodítka. Aspoň tímto málem se snažme eliminovat nepříznivé vlivy na život volně žijící zvěře. (JP)

Sbor Dobrovolných Hasičů Starovičky

Sbor Dobrovolných Hasičů byl založen v roce 1898 z iniciativy zdejších učitelů p. Františka Ličky a p. Aloise Foita. Přihlásilo se 38 zakládajících členů. V roce 1920 byl založen též hasičský dorost. V roce 1928 měl hasičský sbor 33 činných členů, dále 38 členů přispívajících a 30 členů dorostu. Po vzniku sboru byla zakoupena první stříkačka. V roce 1929 zahájena stavba hasičské zbrojnice, náklady byly 33720,- Kč. V roce 1940 byla zakoupena motorová stříkačka s motorem TATRA o výkonu 600 litrů za minutu, zakoupeny byly i nové

tlakové hadice a 20 uniforem. V 50 letech došlo ke změnám v hasičské organizaci. Sbor se nenazýval Sborem dobrovolných hasičů ale Československý svaz požární ochrany. Zúčastnili se několika soutěží, ve kterých byli úspěšní a umísťovali se na prvních místech. V roce 1958 byla Jednota vyhodnocena jako

nejlepší na okrese. V roce 1960 měl sbor 1 osobní automobil, 1 nákladní a motorovou stříkačku z roku 1940. Od roku 1963 byl velitelem hasičů pan Stanislav Úlehla a předsedou pan Oldřich Drbola, který byl zároveň i ve Výboru okresní organizace v Břeclavi. Později byl v roce 1974 zvolen předsedou okr. výboru, tuto funkci zastával do odchodu do důchodu. Ve svých 75 letech mu byl udělen „Řád svatého Floriána“. Od roku 1979 nevyvíjela organizace žádnou činnost. V roce 1990 byl zrušen Československý svaz požární ochrany a bylo založeno Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Od roku 2006 byl učiněn pokus o znovu uvedení do chodu. To se nepodařilo, až v roce 2009. Na Valné hromadě SDH Starovičky byl zvolen nový výbor ve složení: **starosta sboru: pan Stanislav Novák, velitel: pan Ladislav Klecandr ml., pokladník a hospodář: pan Jaroslav Kyncl, cvičitel mládeže: pan Petr Ovisek a jednatel: pan Petr Šmerda ml.** Přihlásilo se 19 nových členů, celkem má sbor 38 členů, z toho je 15 členů v důchodovém věku. Nový výbor chce obnovit činnost sboru a navázat na úspěchy předchozích sborů. Chtěli bychom provést opravu budovy hasičky a okolí. Doplnit a vybavit družstvo základním vybavením a doplnit materiálem pro činnost sboru. Dále bychom chtěli hlavně pracovat s mládeží a složit družstvo dospělých, aby byla uvedena účinná zásahová jednotka. Stávající sbor má k dispozici 2 hasičské stříkačky. Dále chceme pomáhat a zapojit se do činnosti ve spolupráci s obcí a ostatními organizacemi a činnostmi v obci. Proto výbor rád přivítá zájemce o práci a podílení se na činnosti SDH Starovičky.

starosta SDH Stanislav Novák

foto: motorová stříkačka

Rozhovor s Markem Vejvančickým, vítězem ze sportovního klání „Hustopečské skákání“

1) **Úvodem bych se Tě chtěla zeptat, jak probíhala příprava na sezónu?**

Žádná příprava neprobíhala, pouze ve škole v hodinách tělocviku.

2) **V jakých disciplínách v současné době závodíš?**

V žádných, věnuji se fotbalu.

3) **Kterých atletických závodů ses v tomto roce zúčastnil? A kde se tyto závody konaly?**

Hustopečská laťka.

4) **Jaké jsi získal ocenění a v jakých disciplínách?**

Hustopečské skákání – 1.místo a

Hustopečská laťka – 3.místo.

5) **Ve které disciplíně se Ti nejvíce daří?**

Jsem nominován na fotbalistu roku našeho okresu.

6) **Podporuje škola, kterou**

navštěvuješ Tvé sportovní úsilí?

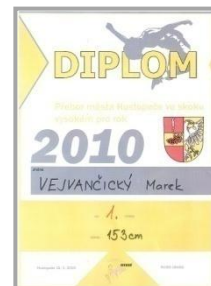
Fandí!

8) **Plány do budoucna?**

Překonání osobního rekordu.

Děkuji za rozhovor.

(HP)

Fotbal v Itálii

Ve dnech 30.3. - 3.4.2010 se konal v Itálii ve městě Agropoli v blízkosti Neapole největší žákovský turnaj na světě ve fotbale, kterého se zúčastnil i Daniel Šebesta ze Staroviček, který hostoval v mužstvu starších žáků Palavy Mikulov. Ti si vedli velmi úspěšně a svoji kategorii vyhráli. Turnaje se zúčastnily mužstva z celé Evropy, Kanady, USA, Brazílie, Venezuely, Kolumbie.

(RH)

Premiéra představení DS KADET „STATKY – ZMATKY“

V letošním roce se rozhodl divadelní spolek Kadet pro své příznivce nastudovat hru J. G. Tajovského STATKY – ZMATKY. Toto drama o čtyřech dějstvích nás zavádí do slovenské vesnice do doby před první světovou válkou. Touha po zachování a udržení majetku, intriky a časté výměny názorů se prolínají celým příběhem. První zkoušky této hry začaly již v prosinci loňského roku. Paní režisérka Anna Haluzová obsadila jednotlivé role a za asistence svého manžela se začalo zkoušet. Nejprve v soukromí, posléze v prostorách místní školy a poslední dva měsíce na jevišti kulturního domu. Herci se svědomitě učili texty, bylo však potřeba navrhnout scénu, vytvořit kostýmy odpovídající době, ve které se děj odehrává a také vybrat hudbu, která se stala součástí celé hry a jak se později ukázalo, celý příběh výborným způsobem doplnila. Novým členem divadelního spolku se stal pan František Juška, který mnohé diváky svým hereckým výkonem mile překvapil. Nechyběly ani dětské role, které celý příběh oživil. Premiéra tohoto představení byla odehrána v sobotu

24.4.2010 v místním kulturním domě. Krátce po 19 hodině ukázali tedy ochotníci všem návštěvníkům své herecké umění. Na scéně se ukázalo, co vše může způsobit touha po zachování hospodářství, jak může skončit manželství nemilující se dvojice, spojené na základě příslibu připsání majetku a také jsme viděli vypočítavost a podlézavost, ale i dobrotu a nezkaženost. Nažehlené kostýmy, vůně líčidel, rekvizity, dobrá nálada, ale i lehká nervozita, která k premiéře patří - to vše bylo sobotní představení. Nad správností textu dohlíželo bystré oko nápovědky, paní Jaroslavy Habrovcové. Odměnou všem zúčastněným se pak stal potlesk spokojených diváků, kteří herce odměnili květinami, případně drobnými dárky. První reprízu tohoto představení bylo možno shlédnout v neděli odpoledne také ve Starovičkách a to od 16 hodin.

Počáteční nervozita se rozplynula s otevřením opony a každý herec si svůj příběh plně užíval. Ochotníci se s touto hrou představí ještě návštěvníkům nesoutěžní divadelní přehlídky Šmardovo sousedské divadlo v Hustopečích a posléze i divákům ve Staré Břeclavi. Další představení jsou v jednání. Velké díky patří úplně všem, kteří pomáhali s přípravou a realizací tohoto představení a samozřejmě paní režisérce a hercům, kteří dokázali diváky nejen zaujmout, ale také pobavit. (RH)

TJ Starovičky

Začala jarní fotbalová sezona

Zimní přípravu zahájilo „A“ i „B“ mužstvo dne 23.1.2010 společně. Kondiční stránku jsme nabírali v okolí Staroviček delšími výběhy. Herní přípravu obě mužstva absolvovala na hřišti s umělým povrchem v Zaječí, kde jsou pro přípravu výborné podmínky. V zimě z kádru „A“ mužstva **odešli**: David Poláček, slovenští hráči Lukáš a Fraňo Božkovi, **přišli**: Vít Ševčík a Luboš Kuba ze Zaječí, Michal Jangl ze Šakvic.

V rámci přípravy jsme sehráli 5 přátelských utkání s těmito výsledky:

Starovičky : Horní Věstonice 1 : 1 (V.Ševčík)
Opatovice : Starovičky 4 : 4 (V.Seďa 2x, L.Kuba, V.Ševčík)
Starovičky : Vrbice 2 : 2 (R.Ovísek, Z.Průdek)
Starovičky : Velké Pavlovice „B“ 1 : 3 (V.Seďa)
Hlohovec „A“ : Starovičky 1 : 2 (T.Neuberg, V.Seďa).

Po vydařené přípravě a zvláště po dobrém herním projevu v Hlohovci jsme vstoupili do jarní části soutěže špatnými výkony, v prvních třech utkáních s těmito výsledky:

Starovičky : Týnec 0 : 0
Drnholec : Starovičky 7 : 1 (Z.Průdek)
Starovičky : M.Žižkov 0 : 1.

Proto se vedení mužstva rozhodlo ke změnám v sestavě a hráči před utkáním ve Tvrdonicích dostali týdenní volno (zrušení tréninků) v duchu hesla: „Méně, někdy znamená více“. Tato varianta se ukázala jako úspěšná a mužstvo podalo v utkání ve **Tvrdonicích** výborný, kolektivní výkon, doplněný bojovností, nasazením, herní kvalitou a zaslouženě vyhrálo **2 : 0**, když branky vstřelili L.Kuba a J.Babák.

Program „A“ mužstva Program „B“ mužstva

M.N.Ves „B“ - Starovičky 1.5. v 16.30 hodin
V.Hostěrádky - Starovičky 2.5. v 16.30 hodin
Pavlov - Starovičky 9.5. v 16.30 hodin
Starovičky - Kurdějov 9.5. v 10.30 hodin
Starovičky - Kostice „B“ 16.5. v 16.30 hodin
Klobouky - Starovičky 16.5. v 16.30 hodin
Zaječí - Starovičky 23.5. v 16.30 hodin
Starovičky - H.Bojanovice 23.5. v 10.30 hodin
Starovičky - Podivín „B“ 30.5. v 16.30 hodin
Diváky - Starovičky 30.5. v 16.30 hodin
Přítluky - Starovičky 6.6. v 16.30 hodin
Hustopeče „B“ - Starovičky 5.6. v 16.30 hodin
Starovičky - D.Dunajovice 13.6. v 16.30 hodin
Starovičky - Nikolčice „B“ 13.6. v 10.30 hodin
Bavory „B“ - Starovičky 20.6. v 10.30 hodin

Milan Oliva, Václav Hovězák

Pozvánky na akce v dubnu a květnu

Centrum volného času Hustopeče - Pavučina

Šafaříkova 40, 693 01 Hustopeče, tel.: 519 412 591, GSM 774 095 524

e-mail: pavucina@volny-cas.cz, www.volny-cas.cz

KVĚTEN 2010

SOBOTA 8. KVĚTNA

KROK – SUN – KROK – XIV. ROČNÍK

Nesoutěžní přehlídka tanečních souborů.

Zahájení v 9:00 hodin na sále Městského kulturního střediska.

17. – 21. KVĚTNA

TÝDEN DIVADEL PRO DĚTI

Regionální přehlídka činoherního i loutkového divadla pro děti.

Uvítáme návštěvu nejen mateřských, základních a středních škol, ale i nejširší veřejnosti.

SOBOTA 22. KVĚTNA

SEMINÁŘ MALBA NA HEDVÁBÍ

Od 9:00 do 16:00 hodin.

Cena semináře je 400,- Kč (zahrnuje lektora i pomůcky).

Přihlášky a informace na tel. 519 412 591

Lektorka Bc. Martina Klaková.

NEDĚLE 30. KVĚTNA

DEN KONÍ

Přijďte s námi oslavit den koní a povzbudit mladé jezdce.

Sraz v 13:00 hodin na jízdně Pavučiny.

Zájezd Praha 15. května

Kulturní komise pořádá zájezd do Prahy.

Zájezd je určen především dětem a mládeži v doprovodu rodičů.

Neváhejte se přihlásit, už zbývá jen několik volných míst. :o)

Program: společná procházka s výkladem – trasa: Václavské náměstí – Hradčany, nebo individuální prohlídka dle vlastního programu.

Zájezd se uskuteční za podpory místní školy a finančního příspěvku od OÚ.

Cena za cestu: 150,-Kč dítě a 330,-Kč dospělý. Odjezd autobusu je v sobotu 15. května, v 6:30 hodin od kostela.

Přihlášky a uhrazení zájezdu do 5. května u Kateřiny Pleskačové, tel.: 608 413 498.

Termín sobota 22. května byl zrušen z organizačních důvodů, děkujeme za pochopení.

za kulturní komisi (KP)

Rej čarodějnic a čarodějů

Slet je v pátek 30.4.2010

v 17:00 hodin

Přistávací plocha na hřišti u kabin

Program:

- Přivítání

- Soutěže

- Zažehnutí posvátného ohně

- Taneční rej

- Občerstvení pro čaroděje a čarodějky
zajištěno

Veškeré hudební nástroje vítány!!

Akce se bude konat jen za příznivého počasí

Starovičský zpravodaj vydává Obec Starovičky jako dvouměsíčník, adresa OÚ: Hlavní č. 43, PSČ 693 01, tel. 519 414 035, e-mail: starovicky@starovicky.cz. Náklad 290 ks, výtisk je neprodejný.

Za zpracování odpovídá Hana Procházková a Radka Hověžáková.

Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Iveta Schwarzová (IS), Radka Hověžáková (RH), Hana Procházková (HP), Ing. Josef Panic (JP), Zdeněk Trněný (ZT), Mgr. Dana Walterová (WAL), Hana Meredová (HM), učitelky MŠ, děti ze ZŠ Starovičky, Kateřina Pleskačová (KP) a další podepsaní autoři příspěvků.

FOTOGALERIE

Divadelní soubor KADET v kostýmech před generálkou

foto dětského obcenstva z vystoupení kouzelníka ve škole

scénka z představení „Statky-zmatky“

skupinové foto masek z Dětského karnevalu